

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 382

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

13 noiembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 382/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

Tribunalul

2017/C 382/02 Repartizarea judecătorilor pe camere 2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 382/03 Cauza C-591/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Decizia 2011/678/UE — Ajutor de stat în favoarea finanțării testelor pentru depistarea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă (EST) la bovine — Ajutor incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Neexecutare] 5

2017/C 382/04 Cauza C-320/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolul 4 alineatele (1) și (3) — Tratare secundară sau tratare echivalentă] 6

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal, anumite informații conținute în prezenta ediție nu pot fi puse la dispoziție, astfel încât o nouă versiune autentică este publicată.

2017/C 382/05	Cauza C-329/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – ENEA S.A./Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Noțiunea „ajutoare acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat” — Obligația unei societăți de capital din sectorul energetic, deținută integral de stat, de a achiziționa energie electrică produsă în cogenerare cu producția de energie termică)	6
2017/C 382/06	Cauza C-552/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Autovehicule — Închirierea sau leasingul unui autovehicul de către o persoană care are reședința într-un stat membru de la un furnizor stabilit în alt stat membru — Taxă de înmatriculare — Plata integrală a taxei la momentul înmatriculării — Condiții de rambursare a taxei — Proportionalitate)	7
2017/C 382/07	Cauza C-569/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën [Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre — Persoană angajată într-un stat membru și care desfășoară activități salariate pe teritoriul unui alt stat membru în perioada concediului fără plată de trei luni]	8
2017/C 382/08	Cauza C-570/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën [Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre — Persoană angajată într-un stat membru și care desfășoară o parte din activitatea sa în statul membru în care are reședința]	8
2017/C 382/09	Cauzele conexe C-588/15 P și C-622/15 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 septembrie 2017 – LG Electronics, Inc./Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Piața mondială a tuburilor catodice pentru monitoare TV și monitoare de calculatoare — Acorduri și practici concertate în materie de prețuri, de împărțire a piețelor și a clienților și de limitare a producției — Dreptul la apărare — Transmiterea comunicării privind obiecțiunile numai societăților-mamă ale unei întreprinderi comune, nu și acesteia din urmă — Amendă — Orientările pentru calcularea cuantumului amenzilor (2006) — Punctul 13 — Stabilirea valorii vânzărilor în legătură cu încălcarea — Vânzări intragrup ale produsului vizat în afara Spațiului Economic European (SEE) — Luarea în considerare a vânzărilor produselor finite care integrează produsul vizat realizate în SEE — Egalitate de tratament]	9
2017/C 382/10	Cauza C-589/15 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 septembrie 2017 – Alexios Anagnostakis/Comisia Europeană [Recurs — Drept instituțional — Inițiativă cetățenească care invită Comisia Europeană să prezinte o propunere legislativă privind anularea datoriei publice pentru statele membre aflate în stare de necesitate — Cerere de înregistrare — Refuz al Comisiei — Lipsă vădită de competență a Comisiei — Regulamentul (UE) nr. 211/2011 — Articolul 4 alineatul (2) litera (b) — Obligația de motivare — Articolul 122 TFUE — Articolul 136 TFUE — Încălcare]	10
2017/C 382/11	Cauza C-628/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Regatul Unit) – The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs [Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Domeniu de aplicare — Legislație fiscală a unui stat membru — Impozit pe profit — Credit fiscal — Fond de pensii — Refuz de a acorda dreptul la un credit fiscal acționarilor care nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din investiții, pentru dividendele provenite din venituri obținute în străinătate — Interpretarea Hotărârii din 12 decembrie 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) — Credit fiscal reținut în mod nelegal — Căi de atac]	10

2017/C 382/12	Cauza C-646/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Trust — Fiduciari — Alte persoane juridice — Noțiune — Impozit pe plusvalorile aferente bunurilor deținute în trust ca urmare a transferului locului de reședință fiscală a fiduciarilor în alt stat membru — Determinarea cuantumului impozitului la momentul acestui transfer — Percepere imediată a impozitului — Justificare — Proportionalitate)	11
2017/C 382/13	Cauza C-648/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 septembrie 2017 – Republica Austria/Republica Federală Germania (Articolul 273 TFUE — Diferend între statele membre cu care este sesizată Curtea în temeiul unui compromis — Fiscalitate — Convenție bilaterală de evitare a dublei impuneri — Impozitarea dobânzilor valorilor mobiliare — Noțiunea „creanțe cu participare la beneficii”)	12
2017/C 382/14	Cauzele conexe C-673/15 P-C-676/15 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2017 – The Tea Board/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Delta Lingerie [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărci verbale și figurative care cuprind elementul verbal „darjeeling” sau „darjeeling collection de lingerie” — Opoziția titularului unor mărci colective ale Uniunii Europene — Mărci colective constituite din indicația geografică „Darjeeling” — Articolul 66 alineatul (2) — Funcție esențială — Conflict cu cereri de înregistrare a unor mărci individuale — Risc de confuzie — Noțiune — Similitudine între produse sau servicii — Criterii de apreciere — Articolul 8 alineatul (5)]	13
2017/C 382/15	Cauza C-18/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Țările de Jos) – K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Trimitere preliminară — Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională — Directiva 2013/32/UE — Articolul 9 — Dreptul de a rămâne într-un stat membru în timpul examinării cererii — Directiva 2013/33/UE — Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literale (a) și (b) — Plasare în detenție — Verificarea identității sau a cetățeniei — Stabilirea elementelor pe care se bazează cererea de protecție internațională — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 52 — Restrângere — Proportionalitate]	13
2017/C 382/16	Cauza C-56/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) — Marca verbală a Uniunii Europene PORT CHARLOTTE — Cerere de declarare a nulității acestei mărci — Protecție conferită denumirilor de origine anterioare „Porto” și „Port” în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 și al dreptului național — Caracter exhaustiv al protecției conferite acestor denumiri de origine — Articolul 118m din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Noțiunile „utilizare” și „evocare” ale unei denumiri de origine protejate]	14
2017/C 382/17	Cauza C-60/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Suedia) – Mohammad Khir Amayry/Migrationsverket [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 28 — Detenție în scopul transferului unui solicitant de protecție internațională către statul membru responsabil — Termen pentru efectuarea transferului — Durată maximă a detenției — Calculare — Acceptarea cererii de preluare anterior plasării în detenție — Suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer]	15
2017/C 382/18	Cauza C-111/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Udine – Italia) – Procedură penală împotriva Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga [Trimitere preliminară — Agricultură — Produse alimentare și furaje modificate genetic — Măsuri de urgență — Măsură națională care vizează interzicerea cultivării porumbului modificat genetic MON 810 — Menținerea sau reinnoirea măsurii — Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 — Articolul 34 — Regulamentul (CE) nr. 178/2002 — Articolele 53 și 54 — Condiții de aplicare — Principiul precauției]	16

2017/C 382/19	Cauza C-132/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 26 alineatul (1) litera (b) și articolele 168 și 176 — Deducerea taxei achitate în amonte — Servicii de construire sau de îmbunătățire a unui bun imobil aparținând unui terț — Utilizarea serviciilor de către terț și de către persoana impozabilă — Furnizarea serviciului cu titlu gratuit către terț — Contabilizarea costurilor generate pentru serviciile efectuate ca făcând parte din costurile generale ale persoanei impozabile — Determinarea existenței unei legături directe și imediate cu activitatea economică a persoanei impozabile]	17
2017/C 382/20	Cauzele C-168/16 și C-169/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cereri de decizii preliminare formulate de Cour du travail de Mons – Belgia) – Sandra Nogueira și alții/Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Designated Activity Company, fostă Ryanair Ltd (C-169/16) [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență judiciară — Competența în materia contractelor individuale de muncă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 19 punctul 2 litera (a) — Noțiunea „locul în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea” — Sectorul aerian — Personal de cabină — Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 — Noțiunea „bază de reședință”]	17
2017/C 382/21	Cauza C-177/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība/Konkurences padome (Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 102 TFUE — Abuz de poziție dominantă — Noțiunea „preț inechitabil” — Redevențe percepute de un organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor — Comparatie cu tarifele practicate în alte state membre — Alegerea statelor de referință — Criterii de apreciere a prețurilor — Calculul amenzii)	18
2017/C 382/22	Cauza C-183/16 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 – Tilly-Sabco SAS/Comisia Europeană, Doux SA [Recurs — Agricultură — Carne de pasăre — Pui congelati — Restituiri la export — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013, prin care se stabilește restituirea la zero euro — Legalitate — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolele 162 și 164 — Obiectul și natura restituirilor — Criterii de stabilire a cuantumurilor acestora — Competența directorului general al Direcției generale (DG) Agricultură și Dezvoltare Rurală de a semna regulamentul în litigiu — Abuz de putere — „Comitologie” — Regulamentul (UE) nr. 182/2011 — Articolul 3 alineatul (3) — Consultarea Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole — Prezentarea proiectului de regulament de punere în aplicare în cadrul reuniunii acestui comitet — Respectarea termenelor — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Anulare cu menținerea efectelor]	19
2017/C 382/23	Cauza C-184/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grecia) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis (Trimitere preliminară — Directiva 2004/38/CE — Directiva 2008/115/CE — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Ședere a unui resortisant al unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru în pofida unei interdicții de acces pe teritoriul acestui stat — Legalitatea unei decizii de revocare a unui certificat de înregistrare și a unei a doua decizii de îndepărtare de pe teritoriu — Posibilitate de a invoca, pe cale de excepție, nelegalitatea unei decizii anterioare — Obligație de traducere)	20
2017/C 382/24	Cauza C-186/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Oradea – România) – Ruxandra Paula Andricuic și alții/Banca Românească SA [Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Contract de credit încheiat într-o monedă străină — Risc de schimb valutar în sarcina exclusivă a consumatorului — Dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract — Momentul la care trebuie apreciată existența dezechilibrului — Conținutul noțiunii de clauze „exprimate în mod clar și inteligibil” — Nivelul de informare care trebuie furnizat de bancă]	21

2017/C 382/25	Cauzele conexe C-215/16, C-216/16, C-220/16 și C-221/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spania) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)/Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha [Trimitere preliminară — Mediu — Energie electrică de origine eoliană — Directiva 2009/28/CE — Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile — Articolul 2 al doilea paragraf litera (k) — Schemă de sprijin — Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) — Taxe administrative — Directiva 2008/118/CE — Regimul general al accizelor — Articolul 1 alineatul (2) — Taxe indirecte suplimentare care urmăresc scopuri specifice — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 4 — Impozitare minimă a energiei — Redevență aplicabilă aerogeneratoarelor destinate producerii de energie electrică]	22
2017/C 382/26	Cauza C-223/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Casertana Costruzioni Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S. [Trimitere preliminară — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) — Ofertant care menționează capacitățile altor entități pentru îndeplinirea cerințelor autorității contractante — Pierderea de către aceste entități a capacităților necesare — Reglementare națională care prevede excluderea ofertantului de la cererea de ofertă și atribuirea contractului unui concurent]	23
2017/C 382/27	Cauza C-300/16 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Frucona Košice a.s. (Recurs — Ajutoare de stat — Noțiunea „ajutor” — Noțiunea „avantaj economic” — Criteriul creditorului privat — Condiții de aplicabilitate — Aplicare — Obligații ale Comisiei Europene de a efectua o investigație)	24
2017/C 382/28	Cauza C-350/16 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 septembrie 2017 – Salvatore Aniello Pappalardo și alții/Comisia Europeană [Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Răspundere extracontractuală a Uniunii Europene — Cerere de reparare a prejudiciului — Regulamentul (CE) nr. 530/2008 — Măsuri de urgență adoptate de Comisia Europeană — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept — Posibilitatea de a se prevala de această încălcare — Principiul nediscriminării — Autoritate de lucru judecat]	24
2017/C 382/29	Cauza C-503/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Luís Isidro Delgado Mendes/ Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA (Trimitere preliminară — Asigurare obligatorie de răspundere civilă auto — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE, 90/232/CEE și 2009/103/CE — Furt al unui vehicul — Accident de circulație — Vătămări corporale și prejudicii materiale suferite de persoana asigurată proprietar al vehiculului, în calitate de pieton — Răspundere civilă — Despăgubire — Acoperire prin asigurarea obligatorie — Clauze de excludere — Reglementare națională prin care se exclude persoana asigurată proprietar al vehiculului de la despăgubirea prin asigurare — Compatibilitatea cu aceste directive — Noțiunea „terț victimă”)	25
2017/C 382/30	Cauza C-158/17 P: Recurs introdus la 29 martie 2017 de Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 ianuarie 2017 în cauza T-187/16, Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	26
2017/C 382/31	Cauza C-188/17 P: Recurs introdus la 12 aprilie 2017 de Slavcho Asenov Todorov împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 14 martie 2017 în cauza T-839/16, Todorov/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	26
2017/C 382/32	Cauza C-245/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 11 mai 2017 – Pedro Viejobueno Ibáñez y Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha	26
2017/C 382/33	Cauza C-321/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 29 mai 2017 – OJ (*)/Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)	27

2017/C 382/34	Cauza C-437/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 iulie 2017 – Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH	28
2017/C 382/35	Cauza C-448/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Prešove (Slovacia) la 25 iulie 2017 – EOS KSI Slovensko s.r.o./Ján Danko, Margita Jalčová	28
2017/C 382/36	Cauza C-469/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 4 august 2017 – Funke Medien NRW GmbH/Republica Federală Germania	30
2017/C 382/37	Cauza C-473/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 2 august 2017 – Repsol Butano S.A./Administración del Estado	31
2017/C 382/38	Cauza C-474/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 august 2017 – Republica Federală Germania/Sociedad de Transportes SA	31
2017/C 382/39	Cauza C-480/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 9 august 2017 – Frank Montag/Finanzamt Köln-Mitte	32
2017/C 382/40	Cauza C-513/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Köln (Germania) la 22 august 2017 – Procedură contravențională/Josef Baumgartner	33
2017/C 382/41	Cauza C-521/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) la 1 septembrie 2017 – c.v. SNB-REACT și alții/Deepak Mehta	34
2017/C 382/42	Cauza C-564/17: Acțiune introdusă la 25 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei . .	34
2017/C 382/43	Cauza C-574/17 P: Recurs introdus la 28 septembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 iulie 2017 în cauza T-752/14, Combaro SA/Comisia Europeană	35

Tribunalul

2017/C 382/44	Cauza T-138/15: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Aanbestedingskalender și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Măsuri de finanțare acordate de autoritățile neerlandeze pentru crearea și introducerea platformei TenderNed privind atribuirea electronică a contractelor de achiziții publice — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat — Servicii de interes general fără caracter economic”)	37
2017/C 382/45	Cauza T-411/15: Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – Gappol Marzena Porczyńska/EUIPO – Gap (ITM) (GAPPOL) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GAPPOL — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară GAP — Acțiune incidentă — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Renuma — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renuma — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001] — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)"]	38

2017/C 382/46	Cauza T-695/15: Hotărârea Tribunalului din 3 octombrie 2017 – BMB/EUIPO – Ferrero (Recipient pentru dulciuri) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un recipient pentru dulciuri — Marca internațională tridimensională anterioară — Forma unui recipient standard care poate fi umplut cu dulciuri — Risc de confuzie — Aplicarea dreptului național — Articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 62 și articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002”]	39
2017/C 382/47	Cauza T-765/15: Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2017 – BelTechExport/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Belarus — Închețarea fondurilor — Suspendarea măsurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Eroare de apreciere”)	39
2017/C 382/48	Cauza T-206/16: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Bodegas Verdúñez/EUIPO (TRES TOROS 3) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TRES TOROS 3 — Motiv absolut de refuz — Marcă de vin care cuprinde indicații geografice — Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr 207/2009”]	40
2017/C 382/49	Cauza T-453/16: Hotărârea Tribunalului din 3 octombrie 2017 – Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 520Barcode Hellas — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Identificarea naturii semnului opus — Alt semn anterior 520 — Identificarea produselor și a serviciilor pe care se întemeiază opoziția”]	41
2017/C 382/50	Cauzele conexate T-495/16 RENV I și T-495/16 RENV II: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Hristov/Comisia și EMA („Funcție publică — Numire — Post de director executiv al unei agenții de reglementare — EMA — Procedură de selecție și de numire — Compunerea comitetului de preselecție — Imparțialitate — Criterii de evaluare — Numirea unui alt candidat — Autoritate de lucru judecat”)	42
2017/C 382/51	Cauza T-562/16: Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Hanschmann/Europol („Funcție publică — Europol — Neprelungirea unui contract — Refuz de a acorda un contract pe durată nedeterminată — Despăgubire — Anulare de către Tribunalul Funcției Publice — Executarea hotărârilor în cauzele F-27/09 și F-104/12”)	42
2017/C 382/52	Cauza T-563/16: Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Knöll/Europol („Funcție publică — Europol — Lipsa reînnoirii unui contract — Refuzul de a acorda un contract pe durată nedeterminată — Despăgubire — Anulare de către Tribunalul)	43
2017/C 382/53	Cauza T-717/16: Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Waldhausen/EUIPO (Reprezentarea siluetei unui cap de cal) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând silueta unui cap de cal — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)	44
2017/C 382/54	Cauza T-755/16: Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – La Rocca/EUIPO (Take your time Pay After) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Take your time Pay After — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009”]	44
2017/C 382/55	Cauza T-779/16: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Lampă în formă de stea) [„Desen sau model comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând o lampă în formă de stea — Desen sau model comunitar anterior — Motiv de nulitate — Caracter individual — Impresie globală diferită — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. (CE) nr. 6/2002”]	45

2017/C 382/56	Cauza T-153/17: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2017 – FV/Consiliul	45
2017/C 382/57	Cauza T-521/17: Acțiune introdusă la 6 august 2017 – Hernández Díaz/SRB	46
2017/C 382/58	Cauza T-554/17: Acțiune introdusă la 16 august 2017 – González Calvet/SRB	47
2017/C 382/59	Cauza T-575/17: Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Algebris (UK) și alții/SRB	47
2017/C 382/60	Cauza T-600/17: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Remolcadores Nosa Terra și alții/Comisia și SRB	48
2017/C 382/61	Cauza T-609/17: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – Franța/Comisia	49
2017/C 382/62	Cauza T-615/17: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2017 – Ardigo și UO/Comisia	50
2017/C 382/63	Cauza T-631/17: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2017 – Hola/Comisia și SRB	50
2017/C 382/64	Cauza T-632/17: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Erdősi Galcsikné/Comisia	51
2017/C 382/65	Cauza T-633/17: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Sárossy/Comisia	52
2017/C 382/66	Cauza T-634/17: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Pint/Comisia	53
2017/C 382/67	Cauza T-636/17: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – PlasticsEurope/ECHA	54
2017/C 382/68	Cauza T-637/17: Acțiune introdusă la 20 septembrie 2017 – Policlínico Centro Médico de Seguros și Medicina Asturiana/Comisia și SRB	55
2017/C 382/69	Cauza T-638/17: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Helibética/Comisia și SRB	56
2017/C 382/70	Cauza T-641/17: Acțiune introdusă la 20 septembrie 2017 – Ferri/BCE	57
2017/C 382/71	Cauza T-652/17: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Eddy's Snack Company/EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)	57
2017/C 382/72	Cauza T-688/17: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Maico Holding/EUIPO – Eico (Eico)	58
2017/C 382/73	Cauza T-673/17: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia	59
2017/C 382/74	Cauza T-674/17: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Le Port de Bruxelles și Région de Bruxelles-Capitale/Comisia	60
2017/C 382/75	Cauza T-393/16: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Omnicom International Holdings/EUIPO – eBay (dA/tA/bA/y)	61
2017/C 382/76	Cauza T-394/16: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Omnicom International Holdings/EUIPO – eBay (DATABAY)	61

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 382/01)

Ultima publicație

JO C 374, 6.11.2017

Publicații anterioare

JO C 369, 30.10.2017

JO C 357, 23.10.2017

JO C 347, 16.10.2017

JO C 338, 9.10.2017

JO C 330, 2.10.2017

JO C 318, 25.9.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2017/C 382/02)

La 4 octombrie 2017, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a intrării în funcție ca judecător a domnului De Baere, la propunerea domnului președinte prezentată în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, să modifice decizia de repartizare a judecătorilor pe camere din 21 septembrie 2016 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată la 8 iunie 2017 ⁽²⁾, pentru perioada cuprinsă între 4 octombrie 2017 și 31 august 2019, și să repartizeze judecătorii pe camere după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră, domnul Valančius, domnul Nihoul, domnul Svenningsen și domnul Öberg, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră;

- (a) Domnul Nihoul și domnul Svenningsen, judecători;
- (b) Domnul Valančius și domnul Öberg, judecători.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră, domnul Buttigieg, domnul Schalin, domnul Berke și doamna Costeira, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră;

- (a) Domnul Schalin și doamna Costeira, judecători;
- (b) Domnul Buttigieg și domnul Berke, judecători.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră, domnul Kreuschitz, domnul Forrester, doamna Póltorak și domnul Perillo, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră;

- (a) Domnul Forrester și domnul Perillo, judecători;
- (b) Domnul Kreuschitz și doamna Póltorak, judecători.

⁽¹⁾ JO 2016 C 392, p. 2.

⁽²⁾ JO 2017 C 213, p. 2.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră, domnul Schwarcz, domnul Iliopoulos, domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín și doamna Reine, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră;

- (a) Domnul Schwarcz și domnul Iliopoulos, judecători;
- (b) Domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín și doamna Reine, judecători.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Dittrich, domnul Ulloa Rubio și domnul Xuereb, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră;

- (a) Domnul Dittrich și domnul Xuereb, judecători;
- (b) Doamna Labucka și domnul Ulloa Rubio, judecători.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră, domnul Papasavvas, domnul Spielmann, domnul Csehi și doamna Spineanu-Matei, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră;

- (a) Domnul Papasavvas și doamna Spineanu-Matei, judecători;
- (b) Domnul Spielmann și domnul Csehi, judecători.

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Tomljenović, președinte de cameră, doamna Kancheva, domnul Bieliūnas, doamna Marcoulli și domnul Kornezov, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Tomljenović, președinte de cameră;

- (a) Domnul Bieliūnas și domnul Kornezov, judecători;
- (b) Domnul Bieliūnas și doamna Marcoulli, judecători;
- (c) Doamna Marcoulli și domnul Kornezov, judecători.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Collins, președinte de cameră, doamna Kancheva, domnul Barents, domnul Passer și domnul De Baere, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Collins, președinte de cameră;

- (a) Domnul Barents și domnul Passer, judecători;
- (b) Doamna Kancheva și domnul De Baere, judecători.

Camera a noua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Gervasoni, președinte de cameră, domnul Madise, domnul da Silva Passos, doamna Kowalik-Bańczyk și domnul Mac Eochaidh, judecători.

Camera a noua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Gervasoni, președinte de cameră;

- (a) Domnul Madise și domnul da Silva Passos, judecători;
- (b) Doamna Kowalik-Bańczyk și domnul Mac Eochaidh, judecători.

Camera a șaptea compusă din patru judecători va fi extinsă prin adăugarea unui al cincilea judecător care provine din camera a opta. Al cincilea judecător, care nu este președintele de cameră, este desemnat pentru un an potrivit ordinii prevăzute la articolul 8 din Regulamentul de procedură.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei**(Cauza C-591/14) ⁽¹⁾*****[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Decizia 2011/678/UE — Ajutor de stat în favoarea finanțării testelor pentru depistarea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă (EST) la bovine — Ajutor incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Neexecutare]*****(2017/C 382/03)***Limba de procedură: franceza***Părțile****Reclamantă:** Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, B. Stromsky, S. Noë și H. van Vliet, agenți)**Pârât:** Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, L. Van den Broeck și J.-C. Halleux, agenți, asistați de L. Van den Hende și J. Charles, avocați)**Dispozitivul**

1) Prin neluarea tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea de la beneficiari a ajutoarelor de stat declarate ilegale și incompatibile cu piața internă prin articolul 1 alineatele (3) și (4) din Decizia 2011/678/UE a Comisiei din 27 iulie 2011 privind ajutorul de stat în favoarea finanțării testelor pentru depistarea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă (EST) la bovine puse în aplicare de Belgia [ajutorul de stat C 44/08 (fostul NN 45/04)] și prin neinformarea Comisiei Europene în legătură cu măsurile adoptate pentru a se conforma acestei decizii, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolelor 2-4 din decizia menționată.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-320/15) ⁽¹⁾****[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolul 4 alineatele (1) și (3) — Tratare secundară sau tratare echivalentă]****(2017/C 382/04)***Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Brodie și J. Kraehling, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a asigurat o tratare secundară sau o tratare echivalentă a apelor urbane reziduale provenite de la aglomerările Prosotsani, Doxato, Eleftheroupoli, Vagia și Galatista, al căror echivalent locuitor este cuprins între 2 000 și 10 000, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană și Republica Elenă suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – ENEA S.A./Prezes Urzędu Regulacji Energetyki**(Cauza C-329/15) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Noțiunea „ajutoare acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat” — Obligația unei societăți de capital din sectorul energetic, deținută integral de stat, de a achiziționa energie electrică produsă în cogenerare cu producția de energie termică)****(2017/C 382/05)***Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ENEA S.A.

Pârât: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Dispozitivul

Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că o măsură națională precum cea în discuție în litigiul principal, care impune unor întreprinderi atât private, cât și publice o obligație de achiziționare de energie electrică produsă în cogenerare, nu constituie o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-552/15) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Autovehicule — Închirierea sau leasingul unui autovehicul de către o persoană care are reședința într-un stat membru de la un furnizor stabilit în alt stat membru — Taxă de înmatriculare — Plata integrală a taxei la momentul înmatriculării — Condiții de rambursare a taxei — Proportionalitate)

(2017/C 382/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wasmeier și J. Tomkin, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: E. Creedon, L. Williams și M. A. Joyce, agenți, asistați de M. Collins, SC, S. Kingston și C. Daly, BL)

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea obligației de a plăti integral în mod anticipat taxa de înmatriculare a vehiculelor aplicabilă în cazul înmatriculării definitive, indiferent de durata limitată reală a utilizării preconizate în Irlanda a unui vehicul importat în acest stat și în condițiile în care durata temporară a leasingului sau a închirierii a fost stabilită cu precizie și este cunoscută în mod anticipat, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE.
- 2) Prin faptul că nu a prevăzut plata unor dobânzi cu ocazia rambursării taxei de înmatriculare a vehiculelor și prin deducerea cu titlu de costuri administrative a sumei de 500 de euro din cuantumul taxei de înmatriculare care trebuie rambursat, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE.
- 3) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-569/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre — Persoană angajată într-un stat membru și care desfășoară activități salariate pe teritoriul unui alt stat membru în perioada concediului fără plată de trei luni]

(2017/C 382/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008, trebuie interpretat în sensul că o persoană care are reședința și desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și care, pe o perioadă de trei luni, beneficiază de concediu fără plată și desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui alt stat membru trebuie să fie considerată că desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două state membre în sensul acestei dispoziții, în cazul în care, pe de o parte, în această perioadă, ea este considerată că a desfășurat o activitate salariată potrivit legislației în materie de securitate socială a primului stat membru și, pe de altă parte, activitatea desfășurată pe teritoriul celui de al doilea stat membru prezintă un caracter obișnuit și semnificativ, aspect pe care trebuie să îl verifice instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-570/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Aplicarea regimurilor de securitate socială — Lucrători migranți — Stabilirea legislației aplicabile — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre — Persoană angajată într-un stat membru și care desfășoară o parte din activitatea sa în statul membru în care are reședința]

(2017/C 382/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008, trebuie interpretat în sensul că o persoană precum cea în discuție în litigiul principal, care desfășoară o activitate salariată pentru un angajator stabilit pe teritoriul unui stat membru și care are reședința în alt stat membru pe teritoriul căruia a desfășurat, în cursul anului încheiat, o parte din această activitate salariată reprezentând 6,5 % din orele de muncă, fără ca aceasta să fi făcut obiectul unui acord prealabil cu angajatorul său, nu trebuie considerată că desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre, în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 septembrie 2017 – LG Electronics, Inc./Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-588/15 P și C-622/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Piața mondială a tuburilor catodice pentru monitoare TV și monitoare de calculatoare — Acorduri și practici concertate în materie de prețuri, de împărțire a piețelor și a clienților și de limitare a producției — Dreptul la apărare — Transmiterea comunicării privind obiecțiunile numai societăților-mamă ale unei întreprinderi comune, nu și acesteia din urmă — Amendă — Orientările pentru calcularea cuantumului amenzilor (2006) — Punctul 13 — Stabilirea valorii vânzărilor în legătură cu încălcarea — Vânzări intragrup ale produsului vizat în afara Spațiului Economic European (SEE) — Luarea în considerare a vânzărilor produselor finite care integrează produsul vizat realizate în SEE — Egalitate de tratament]

(2017/C 382/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: LG Electronics, Inc. (reprezentanți: G. van Gerven și T. Franchoo, avocați), Koninklijke Philips Electronics NV (reprezentanți: E. Pijnacker Hordijk, J. K. de Pree și S. Molin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan, V. Bottka și I. Zaloguin, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursurile.

2) Obligă LG Electronics Inc. și Koninklijke Philips Electronics NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016
JO C 27, 25.1.2016.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 septembrie 2017 – Alexios Anagnostakis/Comisia Europeană
(Cauza C-589/15 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Drept instituțional — Inițiativă cetățenească care invită Comisia Europeană să prezinte o propunere legislativă privind anularea datoriei publice pentru statele membre aflate în stare de necesitate — Cerere de înregistrare — Refuz al Comisiei — Lipsă vădită de competență a Comisiei — Regulamentul (UE) nr. 211/2011 — Articolul 4 alineatul (2) litera (b) — Obligația de motivare — Articolul 122 TFUE — Articolul 136 TFUE — Încălcare]

(2017/C 382/10)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurent: Alexios Anagnostakis (reprezentanți: A. Anagnostakis, dikigoros, F. Moyse, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis et H. Krämer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Alexios Anagnostakis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 11.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Regatul Unit) – The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-628/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Domeniu de aplicare — Legislație fiscală a unui stat membru — Impozit pe profit — Credit fiscal — Fond de pensii — Refuz de a acorda dreptul la un credit fiscal acționarilor care nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din investiții, pentru dividendele provenite din venituri obținute în străinătate — Interpretarea Hotărârii din 12 decembrie 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) — Credit fiscal reținut în mod nelegal — Căi de atac]

(2017/C 382/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Apelante și intimat: The Trustees of the BT Pension Scheme

Intimat și apelant: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Dispozitivul

- 1) Articolul 63 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, conferă drepturi unui acționar beneficiar al unor dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” („foreign income dividend”).
- 2) Dreptul Uniunii impune ca dreptul național al unui stat membru să prevadă căi de atac aflate la dispoziția acționarilor care, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, au încasat dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” fără să fi obținut însă un credit fiscal aferent dividendelor menționate, pentru a li se permite acestor acționari să își valorifice drepturile care le sunt conferite prin articolul 63 TFUE. În această privință, instanța națională competentă trebuie să se asigure că acționarii care nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din dividende și care au încasat dividende provenite din dividende de origine străină și calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate”, precum Trustees, dispun de o cale de atac care, pe de o parte, este de natură să asigure plata unui asemenea credit fiscal, de care cei îndreptățiți au fost privați în mod nejustificat, potrivit unor modalități care să nu fie mai puțin favorabile decât cele aferente unei acțiuni privind plata unui credit fiscal sau a unui avantaj fiscal similar, într-o situație în care administrația fiscală i-ar fi privat în mod nejustificat pe cei îndreptățiți de acest credit fiscal sau de acest avantaj fiscal cu ocazia distribuirii unor dividende provenite din dividende încasate de la o societate rezidentă în Regatul Unit și, pe de altă parte, permite să se garanteze în mod efectiv protecția drepturilor conferite la articolul 63 TFUE unor astfel de acționari.
- 3) Nici împrejurarea că Trustees nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din dividende pe care le încasează, nici împrejurarea că încălcarea dreptului Uniunii în discuție nu este, în opinia instanței de trimitere, suficient de gravă pentru a atrage răspunderea extracontractuală a statului membru în cauză față de societatea care distribuie dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate”, conform principiilor stabilite în Hotărârea din 5 martie 1996, *Brasserie du Pêcheur și Factortame* (C-46/93 și C-48/93, EU:C:1996:79), nici împrejurarea că o societate rezidentă în Regatul Unit a distribuit un quantum majorat al dividendelor calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” pentru a compensa inexistența unui credit fiscal pentru acționarul beneficiar nu pot modifica răspunsurile date la celelalte întrebări adresate de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-646/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Trust — Fiduciari — Alte persoane juridice — Noțiune — Impozit pe plusvalorile aferente bunurilor deținute în trust ca urmare a transferului locului de reședință fiscală a fiduciarilor în alt stat membru — Determinarea cuantumului impozitului la momentul acestui transfer — Percepere imediată a impozitului — Justificare — Proporționalitate)

(2017/C 382/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Dispozitivul

Dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea de stabilire, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care, potrivit dreptului național, fiduciarii sunt tratați ca un grup de persoane unitar și permanent, distinct de persoanele care pot îndeplini de a lungul timpului funcția de fiduciar, se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede impozitarea plusvalorilor latente aferente bunurilor deținute în trust atunci când majoritatea fiduciarilor își transferă reședința în alt stat membru, fără a permite ca impozitul astfel datorat să fie perceput ulterior.

(¹) JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 septembrie 2017 – Republica Austria/Republica Federală Germania

(Cauza C-648/15) (¹)

(Articolul 273 TFUE — Diferend între statele membre cu care este sesizată Curtea în temeiul unui compromis — Fiscalitate — Convenție bilaterală de evitare a dublei impuneri — Impozitarea dobânzilor valorilor mobiliare — Noțiunea „creanțe cu participare la beneficii”)

(2017/C 382/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentanți: C. Pesendorfer, F. Koppensteiner și H. Jirousek, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți)

Dispozitivul

1) Noțiunea „creanțe cu participare la beneficii” utilizată la articolul 11 alineatul 2 din Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (Convenția dintre Republica Austria și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impuneri în materia impozitului pe venit și pe avere) din 24 august 2000 trebuie interpretată în sensul că nu include titluri precum cele în discuție în speță.

2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2017 – The Tea Board/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Delta Lingerie

(Cauzele conexate C-673/15 P-C-676/15 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărci verbale și figurative care cuprind elementul verbal „darjeeling” sau „darjeeling collection de lingerie” — Opoziția titularului unor mărci colective ale Uniunii Europene — Mărci colective constituite din indicația geografică „Darjeeling” — Articolul 66 alineatul (2) — Funcție esențială — Conflict cu cereri de înregistrare a unor mărci individuale — Risc de confuzie — Noțiune — Similitudine între produse sau servicii — Criterii de apreciere — Articolul 8 alineatul (5)]*

(2017/C 382/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Tea Board (reprezentanți: M. Maier și A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: J. Crespo Carrillo, agent), Delta Lingerie (reprezentanți: G. Marchais și P. Martini-Berthon, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă The Tea Board la plata cheltuielilor de judecată aferente recursurilor principale.
- 3) Obligă Delta Lingerie la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Țările de Jos) – K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-18/16) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională — Directiva 2013/32/UE — Articolul 9 — Dreptul de a rămâne într-un stat membru în timpul examinării cererii — Directiva 2013/33/UE — Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) — Plasare în detenție — Verificarea identității sau a cetățeniei — Stabilirea elementelor pe care se bazează cererea de protecție internațională — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 52 — Restrângere — Proporționalitate]*

(2017/C 382/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: K.

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dispozitivul

Examinarea articolului 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea acestei dispoziții în raport cu articolul 6 și cu articolul 52 alineatele (1) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd

(Cauza C-56/16) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) — Marca verbală a Uniunii Europene PORT CHARLOTTE — Cerere de declarare a nulității acestei mărci — Protecție conferită denumirilor de origine anterioare „Porto” și „Port” în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 și al dreptului național — Caracter exhaustiv al protecției conferite acestor denumiri de origine — Articolul 118m din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Noțiunile „utilizare” și „evocare” ale unei denumiri de origine protejate]

(2017/C 382/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: E. Zaera Cuadrado și O. Mondéjar Ortuño, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda și T. Scharf, agenți)

Celelalte părți din procedură: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (reprezentant: P. Sousa e Silva, avocat), Bruichladdich Distillery Co.Ltd (reprezentant: S. Havard Duclos, avocat)

Intervenient în susținerea părții Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo și A. Alves, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 18 noiembrie 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/OAPI – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863).
- 2) Respinge acțiunea în cauza T-659/14 formulată de Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 8 iulie 2014 (cauza R 946/2013-4).

- 3) Obligă Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Bruichladdich Distillery Co. Ltd în cadrul celor două proceduri.
- 4) Republica Portugheză și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Suedia) – Mohammad Khir Amayry/ Migrationsverket

(Cauza C-60/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 28 — Detenție în scopul transferului unui solicitant de protecție internațională către statul membru responsabil — Termen pentru efectuarea transferului — Durată maximă a detenției — Calculare — Acceptarea cererii de preluare anterior plasării în detenție — Suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer]

(2017/C 382/17)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohammad Khir Amayry

Pârât: Migrationsverket

Dispozitivul

- 1) Articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, citit în lumina articolului 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că:

- nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că, într-o situație în care detenția unui solicitant de protecție internațională începe după ce statul membru solicitat a acceptat cererea de preluare, această detenție poate fi menținută maximum două luni, cu condiția, pe de o parte, ca durata detenției să nu depășească timpul necesar pentru procedura de transfer, apreciat ținând seama de cerințele concrete ale acestei proceduri în fiecare caz în parte, și, pe de altă parte, ca, dacă este cazul, această durată să nu se prelungească mai mult de șase săptămâni de la data la care apelul sau revizuirea nu mai are efect suspensiv și
- se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite, într-o asemenea situație, să se mențină detenția respectivă timp de trei sau de douăsprezece luni în cursul cărora transferul putea fi valabil efectuat.

- 2) Articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că nu este necesar ca din termenul de șase săptămâni de la momentul în care apelul sau revizuirea nu mai are efect suspensiv, instituit prin această dispoziție, să se deducă numărul de zile în care persoana în cauză a fost deja deținută după ce un stat membru a acceptat cererea de preluare sau de reprimire.

- 3) Articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că termenul de șase săptămâni de la momentul în care apelul sau revizuirea nu mai are efect suspensiv, instituit prin această dispoziție, se aplică și atunci când suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer nu a fost solicitată în mod expres de persoana în cauză.

(¹) JO 111, 29.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Udine – Italia) – Procedură penală împotriva Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

(Cauza C-111/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Agricultură — Produse alimentare și furaje modificate genetic — Măsuri de urgență — Măsură națională care vizează interzicerea cultivării porumbului modificat genetic MON 810 — Menținerea sau reînnoirea măsurii — Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 — Articolul 34 — Regulamentul (CE) nr. 178/2002 — Articolele 53 și 54 — Condiții de aplicare — Principiul precauției]

(2017/C 382/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Udine

Părțile din procedura penală principală

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga.

Dispozitivul

- 1) Articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic coroborat cu articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, trebuie interpretat în sensul că Comisia Europeană nu este obligată să adopte măsuri de urgență, potrivit acestui din urmă articol, atunci când un stat membru o informează oficial, în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) din acest din urmă regulament, în privința necesității de a se lua asemenea măsuri, deși nu este evident că un produs autorizat prin Regulamentul nr. 1829/2003 sau în conformitate cu acesta ar putea prezenta un risc grav pentru sănătatea umană, pentru sănătatea animală sau pentru mediu.
- 2) Articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 coroborat cu articolul 54 din Regulamentul nr. 178/2002 trebuie interpretat în sensul că, după ce a informat oficial Comisia Europeană cu privire la necesitatea recurgerii la măsuri de urgență și în cazul în care aceasta nu a luat nicio măsură în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul nr. 178/2002, un stat membru poate, pe de o parte, să adopte astfel de măsuri la nivel național și, pe de altă parte, să le mențină sau să le reînnoiască, atât timp cât Comisia nu a adoptat, în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din acest din urmă regulament, o decizie prin care să impună extinderea, modificarea sau abrogarea acestora.
- 3) Articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 coroborat cu principiul precauției, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 178/2002, trebuie interpretat în sensul că nu conferă statelor membre posibilitatea de a adopta, în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul nr. 178/2002, măsuri de urgență provizorii exclusiv în temeiul acestui principiu, fără a fi îndeplinite condițiile de fond prevăzute la articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003.

(¹) JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

(Cauza C-132/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 26 alineatul (1) litera (b) și articolele 168 și 176 — Deducerea taxei achitate în amonte — Servicii de construire sau de îmbunătățire a unui bun imobil aparținând unui terț — Utilizarea serviciilor de către terț și de către persoana impozabilă — Furnizarea serviciului cu titlu gratuit către terț — Contabilizarea costurilor generate pentru serviciile efectuate ca făcând parte din costurile generale ale persoanei impozabile — Determinarea existenței unei legături directe și imediate cu activitatea economică a persoanei impozabile]

(2017/C 382/19)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamant: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Pârâtă: „Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

Dispozitivul

Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată achitată în amonte pentru o prestare de servicii care constă în construirea sau reabilitarea unui bun imobil aflat în proprietatea unui terț în cazul în care acesta din urmă beneficiază cu titlu gratuit de rezultatul acestor servicii, iar acestea sunt utilizate atât de această persoană impozabilă, cât și de acest terț în cadrul activităților lor economice, în măsura în care respectivele servicii nu depășesc ceea ce este necesar pentru a permite persoanei impozabile menționate să efectueze operațiuni taxabile în aval, iar costul acestora este inclus în prețul acestor operațiuni.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cereri de decizii preliminare formulate de Cour du travail de Mons – Belgia) – Sandra Nogueira și alții/Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Designated Activity Company, fostă Ryanair Ltd (C-169/16)

(Cauzele C-168/16 și C-169/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență judiciară — Competența în materia contractelor individuale de muncă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 19 punctul 2 litera (a) — Noțiunea „locul în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea” — Sectorul aerian — Personal de cabină — Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 — Noțiunea „bază de reședință”]

(2017/C 382/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Mons

Părțile din procedura principală

Apelanți: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Intimată: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Ryanair Designated Activity Company, fostă Ryanair Ltd (C-169/16)

Dispozitivul

Articolul 19 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei acțiuni introduse de un membru al personalului navigant al unei companii aeriene sau al personalului pus la dispoziția acesteia și pentru a determina competența instanței sesizate, noțiunea „locul în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea” în sensul acestei dispoziții nu poate fi asimilată cu noțiunea „bază de reședință” în sensul anexei III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1899/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Noțiunea „bază de reședință” constituie însă un indiciu semnificativ pentru a determina „locul în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea”.

(¹) JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība/Konkurences padome

(Cauza C-177/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 102 TFUE — Abuz de poziție dominantă — Noțiunea „preț inechitabil” — Redevențe percepute de un organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor — Comparație cu tarifele practicate în alte state membre — Alegerea statelor de referință — Criterii de apreciere a prețurilor — Calculul amenzii)

(2017/C 382/21)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība

Pârât: Konkurences padome

Dispozitivul

1) Comerțul dintre statele membre poate fi afectat de nivelul redevențelor stabilite de un organism de gestiune a drepturilor de autor care deține un monopol și care gestionează și drepturile titularilor străini, astfel încât articolul 102 TFUE are vocația de a se aplica.

- 2) Pentru a se examina dacă un organism de gestiune a drepturilor de autor aplică prețuri inechitabile în sensul articolului 102 al doilea paragraf litera (a) TFUE, este adecvat să se compare tarifele acestuia cu cele aplicabile în statele vecine, precum și cu cele aplicabile în alte state membre, corectate cu indicele de paritate a puterii de cumpărare, cu condiția ca statele de referință să fi fost selecționate potrivit unor criterii obiective, corespunzătoare și verificabile, iar baza comparațiilor efectuate să fie omogenă. Este posibilă compararea tarifelor practicate pe unul sau pe mai multe segmente de utilizatori specifice în cazul în care există indicii că caracterul excesiv al redevențelor privește aceste segmente.
- 3) Diferența dintre tarifele comparate trebuie să fie considerată semnificativă în cazul în care este importantă și persistentă. O asemenea diferență constituie un indiciu al unui abuz de poziție dominantă și revine organismului de gestiune a drepturilor de autor aflat în poziție dominantă sarcina de a dovedi că prețurile sale sunt echitabile, întemeindu-se pe elemente obiective care au o incidență asupra costurilor de gestiune sau asupra remunerației titularilor de drepturi dominante.
- 4) În cazul în care încălcarea vizată la articolul 102 al doilea paragraf litera (a) TFUE este dovedită, remunerațiile destinate titularilor de drepturi trebuie să fie incluse, în vederea stabilirii valorii amenzii, în cifra de afaceri a organismului de gestiune a drepturilor de autor în cauză, cu condiția ca aceste remunerații să facă parte din valoarea prestațiilor furnizate de acest organism și ca includerea menționată să fie necesară pentru asigurarea caracterului efectiv, proporțional și disuasiv al sancțiunii aplicate. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, având în vedere ansamblul împrejurărilor cauzei, dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 – Tilly-Sabco SAS/Comisia Europeană, Doux SA

(Cauza C-183/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Agricultură — Carne de pasăre — Pui congelați — Restituiri la export — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013, prin care se stabilește restituirea la zero euro — Legalitate — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolele 162 și 164 — Obiectul și natura restituirilor — Criterii de stabilire a cuantumurilor acestora — Competența directorului general al Direcției generale (DG) Agricultură și Dezvoltare Rurală de a semna regulamentul în litigiu — Abuz de putere — „Comitologie” — Regulamentul (UE) nr. 182/2011 — Articolul 3 alineatul (3) — Consultarea Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole — Prezentarea proiectului de regulament de punere în aplicare în cadrul reuniunii acestui comitet — Respectarea termenelor — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Anulare cu menținerea efectelor]

(2017/C 382/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Tilly-Sabco SAS (reprezentanți: R. Milchior, F. Le Roquais și S. Charbonnel, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și K. Skelly, agenți), Doux SA

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 14 ianuarie 2016, Tilly-Sabco/Comisia (T-397/13, EU:T:2016:8).
- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre.

- 3) Efectele Regulamentului de punere în aplicare nr. 689/2013 sunt menținute până la intrarea în vigoare a unui nou act destinat să îl înlocuiască.
- 4) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grecia) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Cauza C-184/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2004/38/CE — Directiva 2008/115/CE — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Ședere a unui resortisant al unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru în pofida unei interdicții de acces pe teritoriul acestui stat — Legalitatea unei decizii de revocare a unui certificat de înregistrare și a unei a doua decizii de îndepărtare de pe teritoriu — Posibilitate de a invoca, pe cale de excepție, nelegalitatea unei decizii anterioare — Obligație de traducere)

(2017/C 382/23)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ovidiu-Mihaita Petrea

Pârât: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Dispozitivul

- 1) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, precum și principiul protecției încrederii legitime nu se opun ca un stat membru, pe de o parte, să revoce un certificat de înregistrare eliberat din eroare unui cetățean al Uniunii care făcea încă obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriu și, pe de altă parte, să ia împotriva acestuia o decizie de îndepărtare întemeiată pe simpla constatare a faptului că interdicția de intrare pe teritoriu era încă în vigoare.
- 2) Directiva 2004/38 și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală nu se opun ca o decizie de returnare a unui cetățean al Uniunii Europene, precum cea în discuție în litigiul principal, să fie adoptată de aceleași autorități și potrivit aceleiași proceduri precum o decizie de returnare a unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/115 dacă sunt aplicate măsurile de transpunere a Directivei 2004/38 care ar fi mai favorabile respectivului cetățean al Uniunii.
- 3) Principiul efectivității nu se opune unei practici jurisprudențiale potrivit căreia un resortisant al unui stat membru care face obiectul unei decizii de returnare în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal nu se poate prevala, în susținerea unei acțiuni formulate împotriva acestei decizii, de nelegalitatea deciziei de interdicție a intrării pe teritoriu adoptate anterior împotriva sa, în măsura în care persoana interesată a dispus în mod efectiv de posibilitatea de a contesta în timp util această din urmă decizie potrivit dispozițiilor Directivei 2004/38.

- 4) Articolul 30 din Directiva 2004/38 impune statelor membre să ia orice măsură utilă pentru ca persoana interesată să înțeleagă conținutul și efectele unei decizii adoptate în temeiul articolului 27 alineatul (1) din această directivă, dar nu impune ca această decizie să îi fie notificată într-o limbă pe care o înțelege sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că o înțelege, în condițiile în care nu a introdus o cerere în acest sens.

(¹) JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Oradea – România) – Ruxandra Paula Andriciuc și alții/Banca Românească SA

(Cauza C-186/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Contract de credit încheiat într-o monedă străină — Risc de schimb valutar în sarcina exclusivă a consumatorului — Dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract — Momentul la care trebuie apreciată existența dezechilibrului — Conținutul noțiunii de clauze „exprimate în mod clar și inteligibil” — Nivelul de informare care trebuie furnizat de bancă]

(2017/C 382/24)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ruxandra Paula Andriciuc și alții

Intimată: Banca Românească SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că noțiunea „obiectul principal al contractului”, în sensul acestei dispoziții, include o clauză contractuală, precum cea în discuție în litigiul principal, inserată într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale și potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat, având în vedere că această clauză stabilește o prestație esențială care caracterizează acest contract. În consecință, această clauză nu poate fi considerată ca fiind abuzivă, în măsura în care este exprimată în mod clar și inteligibil.
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie exprimată în mod clar și inteligibil presupune că, în cazul contractelor de credit, instituțiile financiare trebuie să furnizeze împrumutaților informații suficiente pentru a le permite să adopte decizii prudente și în cunoștință de cauză. În această privință, această cerință presupune ca o clauză potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat să fie înțeleasă de consumator atât pe plan formal și gramatical, cât și în ceea ce privește efectele concrete ale acesteia, în sensul ca un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să poată nu numai să cunoască posibilitatea aprecierii sau a deprecierei monedei străine în care a fost contractat împrumutul, ci și să evalueze consecințele economice, potențial semnificative, ale unei astfel de clauze asupra obligațiilor sale financiare. Este de competența instanței naționale să efectueze verificările necesare în această privință.

- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că aprecierea caracterului abuziv al unei clauze contractuale trebuie efectuată în raport cu momentul încheierii contractului respectiv, ținând seama de ansamblul împrejurărilor de care profesionistul putea avea cunoștință la momentul respectiv și care erau de natură să influențeze executarea ulterioară a contractului respectiv. Revine instanței de trimitere sarcina să evalueze, având în vedere ansamblul circumstanțelor din cauza principală și ținând seama în special de expertiza și de cunoștințele profesionistului, în speță ale băncii, în ceea ce privește posibilele variații ale cursurilor de schimb valutare și riscurile inerente contractării unui împrumut în monedă străină, existența unui eventual dezechilibru, în sensul dispoziției menționate.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spania) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)/Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Cauzele conexate C-215/16, C-216/16, C-220/16 și C-221/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Energie electrică de origine eoliană — Directiva 2009/28/CE — Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile — Articolul 2 al doilea paragraf litera (k) — Schemă de sprijin — Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) — Taxe administrative — Directiva 2008/118/CE — Regimul general al accizelor — Articolul 1 alineatul (2) — Taxe indirecte suplimentare care urmăresc scopuri specifice — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 4 — Impozitare minimă a energiei — Redevență aplicabilă aerogeneratoarelor destinate producerii de energie electrică]

(2017/C 382/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamante: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Pârâtă: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Dispozitivul

- 1) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, în special articolul 2 al doilea paragraf litera (k) și articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei redevențe pentru aerogeneratoarele destinate producerii de energie electrică.

- 2) Articolul 4 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei redevențe pentru aerogeneratoarele destinate producerii de energie electrică, întrucât această redevență nu impozitează produsele energetice sau electricitatea, în sensul articolului 1 și al articolului 2 alineatele (1) și (2) din această directivă, și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al acesteia.
- 3) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei redevențe pentru aerogeneratoarele destinate producerii de energie electrică, întrucât această redevență nu constituie o taxă pe consumul de produse energetice sau de electricitate și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Casertana Costruzioni Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

(Cauza C-223/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) — Ofertant care menționează capacitățile altor entități pentru îndeplinirea cerințelor autorității contractante — Pierderea de către aceste entități a capacităților necesare — Reglementare națională care prevede excluderea ofertantului de la cererea de ofertă și atribuirea contractului unui concurent]

(2017/C 382/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Casertana Costruzioni Srl

Pârâți: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

Cu participarea: Consorzio Stabile Infratech, W.E.E. Water Environment Energy SpA, Massimo Fontana, Studio Tecnico Associato Thinkd, Claudio Della Rocca, Nicola Maione, Vittorio Ciotola, Fin.Se.Co. SpA, Edilgen SpA, Site Srl

Dispozitivul

Articolul 47 alineatul (2) et articolul 48 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale care exclude posibilitatea operatorului economic participant la o cerere de ofertă de a înlocui o întreprindere auxiliară care a pierdut calificări necesare după depunerea ofertei sale și care determină excluderea automată a acestui operator.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Frucona Košice a.s.

(Cauza C-300/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Noțiunea „ajutor” — Noțiunea „avantaj economic” — Criteriul creditorului privat — Condiții de aplicabilitate — Aplicare — Obligații ale Comisiei Europene de a efectua o investigație)

(2017/C 382/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Walkerová, L. Armati, T. Maxian Rusche și B. Stromsky, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Frucona Košice a.s. (reprezentanți: K. Lasok, QC, B. Hartnett, barrister, J. Holmes, QC, și O. Geiss, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 septembrie 2017 – Salvatore Aniello Pappalardo și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-350/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Răspundere extracontractuală a Uniunii Europene — Cerere de reparare a prejudiciului — Regulamentul (CE) nr. 530/2008 — Măsuri de urgență adoptate de Comisia Europeană — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept — Posibilitatea de a se prevala de această încălcare — Principiul nediscriminării — Autoritate de lucru judecat]

(2017/C 382/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurenți: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (reprezentanți: V. Cannizzaro și L. Caroli, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și D. Nardi, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Îl obligă pe domnul Salvatore Aniello Pappalardo și obligă Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. și Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Luís Isidro Delgado Mendes/Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

(Cauza C-503/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Asigurare obligatorie de răspundere civilă auto — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE, 90/232/CEE și 2009/103/CE — Furt al unui vehicul — Accident de circulație — Vătămări corporale și prejudicii materiale suferite de persoana asigurată proprietar al vehiculului, în calitate de pieton — Răspundere civilă — Despăgubire — Acoperire prin asigurarea obligatorie — Clauze de excludere — Reglementare națională prin care se exclude persoana asigurată proprietar al vehiculului de la despăgubirea prin asigurare — Compatibilitatea cu aceste directive — Noțiunea „terț victimă”)

(2017/C 382/29)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Évora

Părțile din procedura principală

Reclamant: Luís Isidro Delgado Mendes

Pârâtă: Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (1) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, precum și articolul 1a din A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14, trebuie interpretate în sensul că se opun unei

reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude de la acoperire și, în consecință, de la despăgubirea prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto vătămările corporale și daunele materiale suferite de un pieton care a fost victima unui accident de circulație, pentru simplul motiv că acest pieton era titularul poliței de asigurare și proprietarul vehiculului care a cauzat aceste daune.

⁽¹⁾ JO C 454, 5.12.2016.

Recurs introdus la 29 martie 2017 de Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 ianuarie 2017 în cauza T-187/16, Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-158/17 P)

(2017/C 382/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG (reprezentant: P. Koch, abogada)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 20 septembrie 2017, Curtea (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 12 aprilie 2017 de Slavcho Asenov Todorov împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 14 martie 2017 în cauza T-839/16, Todorov/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-188/17 P)

(2017/C 382/31)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Recurent: Slavcho Asenov Todorov (reprezentant: K. Mladenova, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Prin Ordonanța din 7 septembrie 2017, Curtea (Camera a zecea) a respins recursul ca vădit inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 11 mai 2017 – Pedro Viejobueno Ibáñez y Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Cauza C-245/17)

(2017/C 382/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Apelanți: Pedro Viejobueno Ibáñez și Emilia de la Vara González

Intimată: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Întrebările preliminare

Se adresează următoarele întrebări:

- 1) Finalizarea perioadei de cursuri aferente anului școlar poate fi considerată drept motiv obiectiv care justifică aplicarea unui tratament diferențiat profesorilor agenți netitulari în raport cu profesorii angajați în calitate de funcționari de carieră?
- 2) Faptul că, atunci când încetează contractele profesorilor agenți netitulari la finalul perioadei de cursuri, aceștia se află în imposibilitatea de a beneficia de concediu în zile efective de repaus, întrucât este înlocuit cu plata remunerației corespunzătoare, este compatibil cu principiul nediscriminării profesorilor respectivi?
- 3) O normă abstractă precum cea inclusă în a treisprezecea dispoziție adițională din Ley Regional 5/2012, de 12 de julio, de Presupuestos Generales de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha para 2012 (Legea regională nr. 5/2012 din 12 iulie 2012 privind bugetele generale ale comunității autonome Castilla-La Mancha pentru anul 2012), care, pentru motive de austeritate bugetară și de respectare a obiectivelor de deficit, printre alte măsuri, a suspendat aplicarea unui acord încheiat la 10 martie 1994 între el Ministerio de Educación y Ciencia (Ministerul Educației și Științei) și sindicatul ANPE, publicat prin decizia din 15 martie 1994 adoptată de Dirección General de Personal y Servicios (Direcția Generală pentru Personal) (BOMECE din 28 martie 1994) în ceea ce privește plata indemnizației pentru concediul aferent lunilor iulie și august pentru suplirile pe o durată mai mare de 5 luni și jumătate, precum și pentru ocuparea posturilor vacante, și impune plata concediilor în favoarea personalului didactic neuniversitar interimar pentru 22 de zile lucrătoare dacă numirea în calitate de agent netitular a fost efectuată pentru un an școlar complet, sau în mod proporțional cu numărul de zile lucrate este compatibilă cu principiul nediscriminării acestor funcționari, care se încadrează în noțiunea „lucrători pe durată determinată”?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 29 mai 2017 –
OJ (*)/Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national
d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres
(Partenamut) (UNMLibres)**

(Cauza C-321/17)

(2017/C 382/33)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: OJ (*)

(*) Informații șterse în contextul cadrului legal de protecție cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Pârâte: Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2017, Curtea (Camera a opta) a declarat cererea de decizie preliminară vădit inadmisibilă.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 iulie 2017 –
Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad
Schallerbach GmbH**

(Cauza C-437/17)

(2017/C 382/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Pârâtă: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ privind libera circulație a lucrătorilor trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea din procedura principală [articolul 3 alineatul 2 punctul 1 coroborat cu articolul 3 alineatul 3 și cu articolul 2 alineatul 1 din Legea privind concediile (Urlaubsgesetz, denumită în continuare „UrlG”)], potrivit căreia un lucrător cu o vechime totală în muncă de 25 de ani, care însă nu și-a desfășurat activitatea profesională la același angajator austriac, are dreptul la o perioadă de concediu anual de numai cinci săptămâni, iar un lucrător care a înregistrat o vechime de 25 de ani la același angajator austriac are dreptul la un concediu anual de șase săptămâni?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Prešove (Slovacia) la 25 iulie 2017 – EOS
KSI Slovensko s.r.o./Ján Danko, Margita Jalčová**

(Cauza C-448/17)

(2017/C 382/35)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din procedura principală

Apelantă: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Intimați: Ján Danko, Margita Jalčová

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere Hotărârea în cauza Pohotovosť (C-470/12) și considerațiile exprimate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene inclusiv la punctul 46 din motivarea acesteia – este contrară principiului echivalenței dreptului Uniunii o reglementare juridică ce, în cadrul echivalenței intereselor protejate de lege și al protecției drepturilor consumatorilor împotriva clauzelor contractuale abuzive, nu permite, fără acordul consumatorului pârât, unei persoane juridice care are ca obiect de activitate protecția colectivă a consumatorilor împotriva clauzelor contractuale abuzive și care are drept scop atingerea obiectivului prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost preluat în articolul 53a alineatele 1 și 3 din Codul civil, să participe în calitate de altă parte (intervenient) la procedura judiciară încă de la începutul acesteia și să utilizeze eficient, în beneficiul consumatorului, mijloacele de acțiune și de apărare în justiție, cu scopul de a asigura, în cadrul procedurii respective, protecția împotriva utilizării sistematice a unor clauze contractuale abuzive, în timp ce în alte cazuri, spre deosebire de o asociație pentru protecția consumatorilor, o altă parte (intervenient) care intervine într-o procedură judiciară în susținerea pârâtului și care are un interes în definirea dreptului material (patrimonial) care face obiectul procedurii nu are nevoie în niciun mod de acordul pârâtului în susținerea căruia intervine pentru a participa la procedura judiciară încă de la începutul acesteia și pentru utilizarea eficientă a mijloacelor de apărare și de acțiune în justiție în beneficiul pârâtului?
- 2) Având în vedere inclusiv concluziile Curții de Justiție din Hotărârile pronunțate în cauzele C-26/13 și C-96/14, expresia „exprimate în mod clar și inteligibil” de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că o clauză contractuală poate fi considerată formulată în mod neclar și neinteligibil – cu consecința juridică de a fi supusă [din oficiu] examinării jurisdicționale privind caracterul său abuziv – inclusiv în cazul în care instituția juridică (instrumentul) pe care o reglementează este complicată în sine, consecințele sale juridice sunt greu de prevăzut pentru consumatorul mediu și pentru înțelegerea acesteia este în general necesară o consultanță juridică profesională ale cărei costuri nu sunt proporționale cu valoarea prestației pe care consumatorul o primește în temeiul contractului?
- 3) În cazul în care o instanță decide cu privire la drepturile care decurg dintr-un contract încheiat cu un consumator, invocate împotriva unui consumator care are calitatea de pârât, numai pe baza declarațiilor reclamantului, prin intermediul unei somații de plată emise în cadrul unei proceduri simplificate, iar în procedură nu se aplică în niciun mod dispoziția de la articolul 172 alineatul 9 din Codul de procedură civilă, care exclude emiterea unei somații de plată în cazul existenței unor clauze contractuale abuzive într-un contract încheiat cu un consumator, este contrară dreptului Uniunii o reglementare a unui stat membru care, având în vedere termenul scurt prevăzut pentru formularea opoziției și eventuala imposibilitate de localizare a consumatorului sau lipsă de acțiune din partea acestuia, nu permite unei asociații de protecție a consumatorilor, calificată și autorizată să urmărească obiectivul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE, astfel cum a fost transpus la articolul 53a alineatele 1 și 2 din Codul civil, să pună în aplicare în mod eficient, fără consimțământul consumatorului (în lipsa dezacordului expres al consumatorului), singura posibilitate de protecție a consumatorului, sub forma unei opoziții la somația de plată, în cazul nerespectării de către instanță a obligației prevăzute la articolul 172 alineatul 9 din Codul de procedură civilă?
- 4) Pentru a răspunde la a doua și la a treia întrebare, poate fi considerată relevantă împrejurarea că ordinea juridică nu îi recunoaște consumatorului dreptul la asistență juridică obligatorie și că ignoranța sa în materie, în lipsa unui avocat care să îl reprezinte, implică un risc semnificativ ca acesta să nu perceapă caracterul abuziv al unor clauze contractuale și nici măcar să nu acționeze astfel încât să facă posibilă intervenția în favoarea sa, în procedura jurisdicțională, a unei asociații pentru protecția consumatorilor, calificată și autorizată să urmărească obiectivul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE, astfel cum a fost transpus la articolul 53a alineatele 1 și 2 din Codul civil?
- 5) Este contrară dreptului Uniunii și cerinței privind evaluarea tuturor circumstanțelor cauzei, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE, o reglementare precum cea privind procedura simplificată pentru emiterea unei somații de plată (articolul 172 alineatul 1 și următoarele din Codul de procedură civilă), care permite (1) să se recunoască vânzătorului sau furnizorului, cu efectele unei hotărâri judecătorești, dreptul la o prestație pecuniară (2) în cadrul unei proceduri simplificate, (3) în fața unui funcționar administrativ al organului jurisdicțional, (4) exclusiv pe

baza declarațiilor vânzătorului sau furnizorului, (5) fără a se administra probe și într-o situație în care (6) consumatorul nu este reprezentat de un avocat, (7) iar apărarea sa nu poate fi asumată în mod eficient, fără consimțământul său, de o asociație pentru protecția consumatorilor, calificată și autorizată să urmărească obiectivul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE, astfel cum a fost transpus la articolul 53a alineatele 1 și 2 din Codul civil?

(¹) JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 4 august 2017 – Funke Medien NRW GmbH/Republica Federală Germania

(Cauza C-469/17)

(2017/C 382/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Funke Medien NRW GmbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la dreptul exclusiv al autorului de reproducere a unei opere [articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE (¹)], de comunicare publică a operei și de punere la dispoziția publicului a operei [articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE], precum și la excepțiile și limitările aduse acestor drepturi [articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/29/CE], sunt permise spații de manevră în cadrul transpunerii acestor dispoziții în dreptul național?
- 2) În ce măsură trebuie să se țină seama de drepturile fundamentale din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, atunci când se stabilește întinderea excepțiilor sau limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/29/CE și aduse dreptului exclusiv al autorului de reproducere a unei opere [articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE], de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a acesteia [articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE]?
- 3) Dreptul fundamental la libertatea de informare [articolul 11 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] sau dreptul fundamental la libertatea presei [articolul 11 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] pot justifica unele excepții sau limitări aduse dreptului exclusiv al autorului de reproducere a unor opere [articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE], de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a acesteia [articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE], în afara excepțiilor sau limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/29/CE?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 2 august 2017 – Repsol Butano S.A./Administración del Estado

(Cauza C-473/17)

(2017/C 382/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Repsol Butano S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Măsura privind stabilirea unui preț maxim pentru butelia de gaz lichefiat, drept măsură de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility ⁽¹⁾ sau respectă principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în continuare:
 - măsura este adoptată cu caracter general pentru toți consumatorii și pentru o perioadă nedeterminată, „întrucât condițiile de concurență pe această piață nu sunt considerate suficiente”;
 - măsura este în vigoare de peste 28 ani;
 - măsura poate contribui la menținerea situației de concurență redusă, deoarece constituie un obstacol pentru intrarea pe piață a noilor operatori?
- 2) O măsură privind distribuția obligatorie la domiciliu a gazului lichefiat îmbuteliat, adoptată ca măsură de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social sau a locuitorilor din zonele cu acces dificil, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility menționată anterior sau cu principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în întrebarea anterioară?

⁽¹⁾ Hotărârea din 20 aprilie 2010, Federutility și alții, C-265/08, EU:C:2010:205.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 august 2017 – Republica Federală Germania/Sociedad de Transportes SA

(Cauza C-474/17)

(2017/C 382/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Republica Federală Germania

Reclamantă și intimată: Sociedad de Transportes SA

Întrebările preliminare

1. Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 22 și 23 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ se opun unei dispoziții naționale a unui stat membru, potrivit căreia, în concluzie, operatorii de transport cu autocarul care efectuează transportul persoanelor pe rute de linie peste o frontieră internă Schengen au obligația să verifice documentele de trecere a frontierei ale pasagerilor lor înainte de trecerea unei frontiere interne, pentru a preveni transportul străinilor fără pașaport și fără permis de ședere care intră astfel pe teritoriul Republicii Federale Germania?

În special:

- a) Obligația legală generală sau obligația impusă de autorități unor operatori de transport cu autocarul de a nu transporta străini care astfel intră pe teritoriul Germaniei fără pașaportul necesar sau fără un permis de ședere necesar, pe care operatorii de transport cu autocarul nu o pot îndeplini decât prin verificarea documentelor de trecere a frontierei ale tuturor pasagerilor înainte de trecerea frontierei interne, constituie o verificare la frontierele interne asupra persoanelor în sensul articolului 22 din Codul Frontierelor Schengen sau este echivalentă unei asemenea verificări?
- b) Impunerea obligațiilor menționate la punctul 1) trebuie apreciată pe baza articolului 23 litera (a) din Codul Frontierelor Schengen, în pofida faptului că operatorii de transport nu exercită „competențe polițienești” în sensul acestei dispoziții și că, prin faptul că statul le impune obligația efectuării acestor verificări, aceștia nu sunt nici autorizați în mod formal să exercite competențe de autoritate publică?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 punctul b): verificările impuse operatorilor de transport, cu respectarea criteriilor prevăzute la articolul 23 litera (a) a doua teză din Codul Frontierelor Schengen, constituie o măsură inadmisibilă cu un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere?
- d) Impunerea obligațiilor menționate la punctul 1), în măsura în care se referă la operatori de transport cu autocarul pe rute de linie, trebuie apreciată pe baza articolului 23 litera (b) din Codul Frontierelor Schengen, potrivit căruia competența operatorilor de transport de a exercita controale de securitate în porturi sau aeroporturi asupra persoanelor nu aduce atingere absenței controlului la frontierele interne? Rezultă astfel că verificările în sensul primei întrebări sunt inadmisibile și în afara porturilor și aeroporturilor, atunci când acestea nu constituie controale de securitate și nu se efectuează asupra persoanelor care călătoresc pe teritoriul național al unui stat membru?
2. Articolele 22 și 23 din Codul Frontierelor Schengen permit adoptarea unor dispoziții naționale potrivit cărora, în scopul respectării acestei obligații, împotriva operatorului de transport cu autocarul se poate adopta un ordin de interdicție sub sancțiunea plății unor daune cominatorii, atunci când, ca urmare a omiterii efectuării verificărilor, acesta a transportat străini fără pașaport și fără permis de ședere, care astfel au intrat pe teritoriul Republicii Federale Germania?

⁽¹⁾ JO 2016, L 77, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 9 august 2017 – Frank Montag/Finanzamt Köln-Mitte

(Cauza C-480/17)

(2017/C 382/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamant: Frank Montag

Pârât: Finanzamt Köln-Mitte

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia contribuțiile obligatorii ale persoanei impozabile nerezidente la un sistem de pensii profesionale (întemeiate pe calitatea sa de membru al unui barou dintr-un stat membru, indispensabilă, din motive legate de reglementarea juridică a profesiei, pentru desfășurarea activității în mai multe state membre) nu sunt deduse din venit în cadrul unei obligații fiscale limitate, în timp ce în cazul persoanelor impozabile rezidente, în cadrul supunerii la impozitarea integrală, dreptul național acordă un drept de deducere din venit, în cuantum limitat?
- 2) Articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE se opune reglementării descrise la prima întrebare atunci când persoana impozabilă, pe lângă contribuțiile obligatorii, plătește contribuții suplimentare – voluntare – la un sistem de pensii profesionale, iar statul membru nu permite deducerea acestora din venit, în pofida faptului că plățile ulterioare ale pensiei în statul membru respectiv vor fi supuse impozitării în temeiul dreptului național, probabil tot în cadrul unei obligații fiscale limitate?
- 3) Articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE se opune reglementării descrise la prima întrebare atunci când, independent de admiterea persoanei impozabile în barou și de plata contribuțiilor la sistemul de pensii profesionale, aceasta achită în mod voluntar contribuții la un fond de pensii private pe care statul membru nu le ia în considerare ca deduceri din venit, în pofida faptului că plățile ulterioare ale pensiei în statul membru respectiv vor fi supuse impozitării în temeiul dreptului național, probabil tot în cadrul unei obligații fiscale limitate?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Köln (Germania) la 22 august 2017 –
Procedură contravențională/Josef Baumgartner**

(Cauza C-513/17)

(2017/C 382/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Köln

Părțile din procedura principală

Josef Baumgartner

Celelalte părți: Bundesamt für Güterverkehr, Staatsanwaltschaft Köln

Întrebarea preliminară

Articolul 19 alineatul (2) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că numai statul membru pe teritoriul căruia se află sediul unei întreprinderi poate aplica o sancțiune întreprinderii menționate sau unui membru al conducerii acesteia, în temeiul articolelor 30, 9 și 130 din Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (Legea privind contravențiile germană) pentru o contravenție care a fost comisă la sediul întreprinderii? Sau și alte state membre au competența de a aplica o sancțiune contravențională în cazul în care contravenția a fost constatată pe teritoriul acestora?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO 2006, L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) la 1 septembrie 2017 –
c.v. SNB-REACT și alții/Deepak Mehta**

(Cauza C-521/17)

(2017/C 382/41)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Ringkonnakohus

Părțile din procedura principală

Reclamanți: c.v. SNB-REACT și alții

Pârât: Deepak Mehta

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 litera (c) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că statele membre au obligația să recunoască organismele de gestionare colectivă, având calitatea de a-i reprezenta pe titularii de mărci, ca persoane autorizate să formuleze, în scopul apărării drepturilor titularilor de mărci, căi de atac în nume propriu în cadrul unei proceduri judiciare și să invoce, în calitate de reclamanți, pretenții în instanță privind respectarea drepturilor titularilor de mărci?
- 2) Articolele 12, 13 și 14 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că, printre furnizorii de servicii menționați în aceste dispoziții, cărora li se aplică derogările în materie de răspundere prevăzute de acestea, se numără și un furnizor al cărui serviciu constă numai în înregistrarea de adrese IP, facilitând corelarea anonimă a adreselor IP cu domeniile, precum și în închirierea acestor adrese IP?

⁽¹⁾ JO L 157, 30.4.2004, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56.

⁽²⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257.

Acțiune introdusă la 25 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-564/17)

(2017/C 382/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Cattabriga, G. von Rintelen, R. Troosters, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea, până la 25 decembrie 2013, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatul (1) din directiva menționată;

- obligarea Regatului Belgiei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în sumă de 70 828,80 euro pe zi, cu începere de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere a Directivei 2011/98/UE;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Statele membre aveau obligația, în temeiul articolului 16 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2011/98/UE, să adopte măsurile naționale necesare pentru transpunerea obligațiilor care decurg din directivă până la 25 decembrie 2013. Întrucât Belgia nu a comunicat transpunerea completă a directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea de Justiție.

În acțiunea formulată, Comisia propune obligarea Regatului Belgiei la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 70 828,80 euro pe zi. Cuantumul penalității a fost calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv al acesteia raportat la capacitatea de plată a statului membru.

⁽¹⁾ JO L 343, p. 1.

Recurs introdus la 28 septembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 iulie 2017 în cauza T-752/14, Combaro SA/Comisia Europeană

(Cauza C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros și B.-R. Killmann, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Combaro SA

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 iulie 2017 în cauza T-752/14, Combaro SA/Comisia Europeană;
- respingerea acțiunii Combaro SA ca neîntemeiată;
- obligarea Combaro SA la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cele două grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele:

- 1) Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de calificare juridică a situației de fapt în ceea ce privește existența unei situații speciale în sensul articolului 239 din Codul vamal ⁽¹⁾.

Tribunalul consideră că Comisia a săvârșit o neîndeplinire a obligațiilor, în măsura în care Tribunalul, pe de o parte, atribuie Comisiei competențe de care aceasta din urmă nu dispune sau, pe de altă parte, îi impune acesteia să exercite competențe care nu mai pot contribui la o clarificare a situației de fapt. Cu toate acestea, nu există o neîndeplinire a obligațiilor din partea Comisiei, astfel încât nu există o situație specială în sensul articolului 239 din Codul vamal.

- 2) Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă privind existența unei situații speciale în sensul articolului 239 din Codul vamal.

Tribunalul a constatat, contrar documentelor din dosar, că semnăturile care figurează pe certificatele de circulație a mărfurilor în discuție erau cele ale domnului R și că Letonia nu a furnizat amprentele ștampilelor originale utilizate de birourile vamale Jelgava și Bauska. Dacă Tribunalul ar fi apreciat în mod corect elementele de probă, ar fi trebuit să ajungă la concluzia că Comisia a efectuat o verificare suficientă a situației de fapt în ceea ce privește importul de țesături de în și că era pe deplin întemeiată să considere că nu este vorba o situație specială în sensul articolului 239 din Codul vamal.

- 3) Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat articolul 239 din Codul vamal în ceea ce privește existența unei situații speciale.

Tribunalul nu ar fi efectuat o comparație a pretensei neîndepliniri a obligațiilor de către Comisie și a intereselor importatorului, care a utilizat certificate de circulație a mărfurilor false. În lipsa unei comparații a intereselor, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 239 din Codul vamal, întrucât, în prezenta cauză, interesele Uniunii Europene cu privire la respectarea dispozițiilor vamale prevalează asupra intereselor importatorului.

- 4) Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat articolul 239 din Codul vamal în ceea ce privește neglijența evidentă din partea Combaro SA.

Tribunalul ar fi solicitat în mod eronat ca Comisia să dovedească o încălcare intenționată a regulilor de origine de către importator. Dacă ar fi aplicat corect regulile privind sarcina probei, Tribunalul ar fi trebuit să recunoască faptul că îndoielile, care ar fi trebuit să existe în mod justificat, sunt deja suficiente pentru ca un importator să fie obligat să solicite, cel puțin din partea exportatorilor săi, informații și clarificări utile pentru operațiunile vamale în cauză.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Aanbestedingskalender și alții/Comisia

(Cauza T-138/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Măsuri de finanțare acordate de autoritățile neerlandeze pentru crearea și introducerea platformei TenderNed privind atribuirea electronică a contractelor de achiziții publice — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat — Servicii de interes general fără caracter economic”)

(2017/C 382/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Aanbestedingskalender BV (Ede, Țările de Jos), Negometrix BV (Amsterdam, Țările de Jos), CTM Solution BV (Breukelen, Țările de Jos), Stillpoint Applications BV (Amsterdam), Huisinga Beheer BV (Amsterdam) (reprezentanți: C. Dekker și L. Fiorilli, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.-J. Loewenthal și K. Herrmann, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, B. Koopman și M. Noort, agenți) și Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2014) 9548 final a Comisiei din 18 decembrie 2014 privind ajutorul de stat SA.34646 (2014/NN) (ex 2012/CP) – Platforma E-procurement TenderNed aux Pays-Bas

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV și Huisinga Beheer BV la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Țărilor de Jos și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

**Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – Gappol Marzena Porczyńska/EUIPO – Gap (ITM)
(GAPPOL)**

(Cauza T-411/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GAPPOL — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară GAP — Acțiune incidentă — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Renum — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renum — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001] — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)”]

(2017/C 382/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polonia) (reprezentant: J. Gwiazdowska, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Siciarek și J. Mrozowski, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 mai 2015 (cauza R 686/2013-1), referitoare la o procedură de opoziție între Gap (ITM) și PP Gappol Marzena Porczyńska

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 mai 2015 (cauza R 686/2013-1) în măsura în care camera de recurs a respins, în aplicarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene], cererea de înregistrare în ceea ce privește produsele din clasa 20 și care corespund descrierii „mobile”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 3 octombrie 2017 – BMB/EUIPO – Ferrero (Recipient pentru dulciuri)(Cauza T-695/15) ⁽¹⁾

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un recipient pentru dulciuri — Marca internațională tridimensională anterioară — Forma unui recipient standard care poate fi umplut cu dulciuri — Risc de confuzie — Aplicarea dreptului național — Articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 62 și articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002”]

(2017/C 382/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polonia) (reprezentant: K. Czubkowski, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ferrero SpA (Alba, Italia) (reprezentant: M. Kefferpütz, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 8 septembrie 2015 (cauza R 1150/2012-3) privind o procedură de nulitate între Ferrero și BMB

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă BMB sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2017 – BelTechExport/Consiliul(Cauza T-765/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Belarus — Înghețarea fondurilor — Suspendarea măsurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Eroare de apreciere”)

(2017/C 382/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BelTechExport ZAO (Minsk, Bielorusia) (reprezentanți: J. Jerņeva și E. Koškins, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Naert și J. P. Hix, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Paasivirta și L. Havas, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2015/1957 a Consiliului din 29 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 284, p. 149), și a Regulamentului (UE) 2015/1948 al Consiliului din 29 octombrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 284, p. 62), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) BelTechExport ZAO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Bodegas Verdúñez/EUIPO (TRES TOROS 3)

(Cauza T-206/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TRES TOROS 3 — Motiv absolut de refuz — Marcă de vin care cuprinde indicații geografice — Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr 207/2009”]

(2017/C 382/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bodegas Verdúñez, SL (Villanueva de Alcardete, Spania) (reprezentant: J. García Domínguez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și A. Muñiz Rodríguez, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 februarie 2016 (cauza R 407/2015-5), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal TRES TOROS 3 ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bodegas Verdúñez, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 octombrie 2017 – Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas)

(Cauza T-453/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 520Barcode Hellas — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Identificarea naturii semnului opus — Alt semn anterior 520 — Identificarea produselor și a serviciilor pe care se întemeiază opoziția”]

(2017/C 382/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grecia) (reprezentant: A. Mouzaki, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: 520 Barcode Hellas – AE Diacheirisis Diethnon Prototypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grecia) (reprezentanți: A. Roussou, M.-M. Theodoridou și F. Christodoulou-Kardiopoulis, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 iunie 2016 (cauza R 238/2015-4) privind o procedură de opoziție între Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1 și 520 Barcode Hellas — AE Diacheirisis Diethnon Prototypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 iunie 2016 (cauza R 238/2015-4).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1.
- 3) 520 Barcode Hellas — AE Diacheirisis Diethnon Prototypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Hristov/Comisia și EMA**(Cauzele conexate T-495/16 RENV I și T-495/16 RENV II) ⁽¹⁾****(„Funcție publică — Numire — Post de director executiv al unei agenții de reglementare — EMA — Procedură de selecție și de numire — Compunerea comitetului de preselecție — Imparțialitate — Criterii de evaluare — Numirea unui alt candidat — Autoritate de lucru judecat”)**

(2017/C 382/50)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamant: Emil Hristov (Sofia, Bulgaria) (reprezentanți: în cauza T-495/16 RENV I, M. Ekimdzhiev, K. Boncheva și G. Chernicherska și în cauza T-495/16 RENV II, inițial M. Ekimdzhiev, K. Boncheva și G. Chernicherska, ulterior M. Ekimdzhiev și K. Boncheva, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană și Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: G. Berscheid și N. Nikolova, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, în special, anularea deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 prin care propunea Consiliului de administrație al EMA o listă de patru candidați recomandați de Comitetul de preselecție și confirmați de Comitetul consultativ pentru numiri și a deciziei Comitetului de administrație al EMA din 6 octombrie 2011 de numire a directorului executiv al EMA, precum și repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a deciziilor menționate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Emil Hristov este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cauzele F-2/12, T-26/15 P, T-27/15 P, T-495/16 RENV I și T-495/16 RENV II.

⁽¹⁾ JO C 184, 23.6.2012 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-2/12).

Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Hanschmann/Europol**(Cauza T-562/16) ⁽¹⁾****(„Funcție publică — Europol — Neprelungirea unui contract — Refuz de a acorda un contract pe durată nedeterminată — Despăgubire — Anulare de către Tribunalul Funcției Publice — Executarea hotărârilor în cauzele F-27/09 și F-104/12”)**

(2017/C 382/51)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Ingo Hanschmann (Taucha, Germania) (reprezentanți: W. Dammingh și N. Dane, avocați)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (reprezentanți: D. Neumann și C. Falmagne, agenți, asistați de D. Waelbroeck, A. Duron și I. Antypas, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziei Europol din 29 iulie 2014 de a nu prelungi pe o durată nedeterminată contractul acordat reclamantului și plata unei sume de 10 000 euro ca urmare a duratei procedurii și a prelungirii stării sale de incertitudine, precum și anularea deciziei de respingere a reclamației sale

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îl obligă pe domnul Ingo Hanschmann la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C ##, ##.

Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Knöll/Europol

(Cauza T-563/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Europol — Lipsa reînnoirii unui contract — Refuzul de a acorda un contract pe durată nedeterminată — Despăgubire — Anulare de către Tribunalul)

(2017/C 382/52)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Brigitte Knöll (Hochheim am Main, Germania) (reprezentanți: W. Dammingh și N. Dane, avocați)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (reprezentanți: D. Neumann și C. Falmagne, agenți, asistați de D. Waelbroeck, A. Duron și I. Antypas, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei Europol din 29 iulie 2014 de a nu reînnoi pe durată nedeterminată contractul acordat reclamantei și de a-i aloca o sumă de 10 000 de euro ca urmare a procedurii îndelungate și a prelungirii stării sale de incertitudine, precum și a anulării deciziei de respingere a reclamației sale

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Doamna Brigitte Knöll este obligată la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-120/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Waldhausen/EUIPO (Reprezentarea siluetei unui cap de cal)

(Cauza T-717/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând silueta unui cap de cal — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)

(2017/C 382/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: V. Ekey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: S. Hanne, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 (cauza R 1195/2016-4) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând silueta unui cap de cal ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Waldhausen GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016

Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2017 – La Rocca/EUIPO (Take your time Pay After)

(Cauza T-755/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Take your time Pay After — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 382/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Alessandro La Rocca (Anzio, Italia) (reprezentanți: A. Perani și J. Graffer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 august 2016 (cauza R 406/2016-1) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Take your time Pay After ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Alessandro La Rocca la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 475, 19.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2017 – Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Lampă în formă de stea)

(Cauza T-779/16) ⁽¹⁾

[„Desen sau model comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând o lampă în formă de stea — Desen sau model comunitar anterior — Motiv de nulitate — Caracter individual — Impresie globală diferită — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. (CE) nr. 6/2002”]

(2017/C 382/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Lothar Rühland (Wendeburg, Germania) (reprezentanți: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus și J. Engberding, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial S. Hanne, ulterior M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Germania) (reprezentant: A. Haberl, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 8 iulie 2016 (cauza R 878/2015-3) privind o procedură de declarare a nulității între 8 seasons design și domnul Rühland

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Lothar Rühland la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2017 – FV/Consiliul

(Cauza T-153/17)

(2017/C 382/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: FV (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea rapoartelor de evaluare pentru anii 2014 și 2015, adoptate definitiv la 5 decembrie 2016;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive considerând că în speță rapoartele de evaluare pe anii 2014 și 2015 adoptate de Consiliul Uniunii Europene în privința sa sunt viciate de o eroare vădită de apreciere, de o motivare insuficientă, precum și de o încălcare a obligației de sollicitudine.

Acțiune introdusă la 6 august 2017 – Hernández Díaz/SRB

(Cauza T-521/17)

(2017/C 382/57)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Alberto Hernández Díaz (San Martin del Rey Aurelio, Spania) (reprezentant: L. Hernández Cabeza, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de rezoluție a Banco Popular, ca urmare a unor neregularități grave și iremediabile care determină nulitatea deciziei, întrucât aceasta se întemeiază pe un raport emis de Deloitte care nu era independent, întrucât supune acționarii unor pierderi cu mult mai mari decât cele care ar rezulta din participarea acestora la procedura de încheiere a unui acord cu creditorii și întrucât nu a fost aplicat instrumentul intern de recapitalizare;
- anularea vânzării Banco Popular către banca achizitoare la prețul de 1 euro ca urmare a lipsei de transparență a procedurii de vânzare, care implică o încălcare flagrantă atât a principiului transparenței, cât și a principiului concurenței;
- obligarea SRB la despăgubirea acționarilor pentru exproprierea acțiunilor lor, cuantumul compensațiilor solicitate neputând fi precizat pentru moment, având în vedere lipsa de transparență a procedurii de rezoluție.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 16 august 2017 – González Calvet/SRB**(Cauza T-554/17)**

(2017/C 382/58)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Ramón González Calvet (Barcelona, Spania) și Joan González Calvet (Barcelona, Spania) (reprezentant: P. Molina Bosch, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului să considere prezenta acțiune ca fiind formulată împotriva Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție și, după desfășurarea procedurii adecvate, să pronunțe o hotărâre prin care să admită prezenta acțiune, să declare nulitatea Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție și să declare ca fiind lipsite de efect punerea în aplicare a deciziei menționate și acțiunile întreprinse ca urmare a punerii în aplicare a acestei decizii. În cazul în care Tribunalul nu va declara nulitatea deciziei în cauză, părțile solicită să fie despăgubite în mod corespunzător pentru pierderea acțiunilor lor.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Algebris (UK) și alții/SRB**(Cauza T-575/17)**

(2017/C 382/59)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Algebris (UK) Ltd (Londra, Regatul Unit), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Statele Unite) și Ronit Capital LLP (Londra) (reprezentanți: T. Soames și J. Vandenbussche, avocați, R. East, solicitor, și N. Chesaites, barrister)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A. ⁽¹⁾ sau, cu titlu subsidiar, a articolului 1 și/sau a articolului 6 din aceasta;
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că SRB a săvârșit încălcări grave ale principiilor confidențialității și secretului profesional, cu încălcarea articolului 339 TFUE, a articolului 88 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ și a jurisprudenței Curții de Justiție, încălcând astfel dreptul reclamantelor la o bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia Europeană a săvârșit erori vădite de apreciere în aplicarea articolelor 14, 18, 20, 21, 22 și 24 din Regulamentul nr. 806/2014.
 - În această privință, reclamantele susțin că evaluarea Banco Popular, pe care se întemeiază măsura de rezoluție adoptată în cadrul schemei de rezoluție, nu era corectă și nici prudentă sau realistă și era contrară „principiului potrivit căruia niciun creditor nu poate fi tratat mai prost”; în consecință, această apreciere nu constituia o dovadă exactă, certă și coerentă pe care să se întemeieze schema de rezoluție și nu putea susține decizia atacată. În plus, și pentru aceleași motive, schema de rezoluție (și, prin urmare, decizia atacată) era vădit disproporționată, întrucât depășea măsurile necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că SRB le-a expropriat pe reclamante cu încălcarea drepturilor fundamentale ale acestora, astfel cum sunt protejate de principiile generale ale dreptului Uniunii și consacrate la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu s-a asigurat, în conformitate cu articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu jurisprudența Curții de Justiție, că reclamantele beneficiază de dreptul de a fi ascultate în cursul procedurii de rezoluție.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a aprobat în mod legal schema de rezoluție, astfel încât decizia atacată nu a intrat în vigoare în mod legal.
 - În acest sens, reclamantele susțin că, înaintea adoptării Deciziei (EU) 2017/1246 privind adoptarea schemei de rezoluție, Comisia Europeană nu a evaluat în mod corespunzător sau nu a evaluat deloc aspectele discreționare ale schemei de rezoluție. Aceasta constituie o încălcare a obligațiilor Comisiei în temeiul Regulamentului (EU) nr. 806/2014 și a principiilor jurisprudenței Meroni a Curții de Justiție. În consecință, SRB a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept atunci când a concluzionat că decizia sa de adoptare a schemei de rezoluție putea să intre în vigoare sau intrase în vigoare; în plus, sau cu titlu subsidiar, și în orice caz, schema de rezoluție adoptată prin decizia atacată nu a intrat în vigoare în mod legal.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A. [notificată sub numărul C(2017) 4038], JO 2017, L 178, p. 15.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Remolcadores Nosa Terra și alții/Comisia și SRB

(Cauza T-600/17)

(2017/C 382/60)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Remolcadores Nosa Terra, SA (Vigo, Spania), Grupo Nosa Terra 2000, SLU (Vigo), Hospital Povisa, SA (Vigo) și Industrias Lácteas Asturianas, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. Otero Novas, avocat)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei [din 7 iunie 2017] a Comisiei prin care s-a aprobat decizia prealabilă a Comitetului unic de rezoluție, din aceeași dată, privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru instituția Banco Popular Español și care a fost implementat în Spania de Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fondul de Restructurare Ordonată a Instituțiilor Bancare, FROB), în măsura în care prevede plata a zero euro pentru drepturile reclamantelor în cadrul Banco Popular.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutuality de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-484/17, Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție, T-497/17, Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție.

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – Franța/Comisia

(Cauza T-609/17)

(2017/C 382/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezențanți: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda și E. de Moustier, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1144 a Comisiei din 26 iunie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care aceasta exclude anumite restituiri la export plătite de Republica Franceză pentru exercițiile financiare 2011-2014.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia și-ar fi întemeiat în mare parte decizia pe presupuse năndepliniri grave de către Republica Franceză a obligațiilor sale în materie de controale privind conținutul de apă al puilor congelați destinați exportului cu restituire.

Or, ar fi inexact să se afirme că autoritățile franceze și-au încălcat grav aceste obligații, în lumina reglementării Uniunii și a măsurilor consolidate instituite din 2010. Astfel, analizele privind conținutul de apă ar intra sub incidența controalelor de calitate bună, corectă și vandabilă a puilor congelați destinați exportului cu restituire, efectuate în temeiul articolului 5 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1276/2008. Potrivit reclamantei, aceste dispoziții nu ar impune ca orice control fizic al puilor congelați destinați exportului cu restituire să cuprindă o analiză de laborator a conținutului de apă.

Astfel, aceasta consideră că revenea autorităților franceze sarcina de a determina măsurile de control care trebuiau luate, sub rezerva ca acestea să fie proporționale din perspectiva riscului financiar al FEAGA. În această privință, reclamanta arată că autoritățile franceze ar fi instituit un dispozitiv ambițios și adaptat acestui risc financiar.

Ațiune introdusă la 8 septembrie 2017 – Ardigo și UO/Comisia

(Cauza T-615/17)

(2017/C 382/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Nicola Ardigo (Lissone, Italia) și UO (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor privind confirmarea transferului drepturilor la pensie ale reclamanților în [sistemul de pensii al Uniunii Europene (denumit în continuare „SPUE”)];
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) a articolului 7 alineatul (1) din dispozițiile generale de punere în aplicare (denumite în continuare „DGA”) din 31 martie 2011 cu ocazia calculării de către aceasta din urmă a deducerii cuantumului reprezentând revalorizarea acestui capital între data cererii de transfer și cea a transferului efectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, și anume încălcarea de către AIPN a obligațiilor sale de motivare și de a stabili, prin intermediul DGA, formula matematică potrivit căreia a calculat coeficienții necesari conversiei capitalului transferat în anuități bonificate.

Ațiune introdusă la 19 septembrie 2017 – Hola/Comisia și SRB

(Cauza T-631/17)

(2017/C 382/63)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Hola, S.L. (Madrid, Spania) (reprezentanți: R. Vallina Hoset și C. Iglesias Megías, avocați)

Pârâți: Comitetul unic de rezoluție și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;

- anularea Deciziei UE/2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- dacă este cazul, declararea inaplicabilității articolelor 15, 18, 20, 21, 22 și/sau 24 din Regulamentul nr. 806/2014, în conformitate cu articolul 277 TFUE și
- obligarea SRB și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutuallidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-484/17, Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție, T-497/17, Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Erdősi Galcsikné/Comisia

(Cauza T-632/17)

(2017/C 382/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Éva Erdősi Galcsikné (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Ares (2017) 2755900 din 1 iunie 2017,
- anularea Deciziei Comisiei C (2017) 5146 final din 17 iulie 2017,
- obligarea Comisiei să acorde reclamantei acces la toate documentele privind procedura EU Pilot nr. 8572/15 [CHAP (2015) 00353], indiferent dacă sunt deja în posesia sa ori dacă nu urmau să îi fie comunicate decât în viitor și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că divulgarea documentelor în cauză nu ar aduce atingere protecției obiectivelor activității de anchetă.

Potrivit reclamantei, procedura EU Pilot nr. 8572/15 are drept obiect numeroasele obstacole create de instanțele maghiare în calea dreptului la o instanță imparțială și la un proces echitabil aplicând legislația privind conversia în monedă maghiară a creditelor exprimate în monedă străină. Aceste legi ar încălca separația puterilor, săvârșind o ingerință în sfera privată a cetățenilor. Aceste legi ar constrânge împrumutătorul să suporte pierderile legate de riscul valutar și ar interzice contestarea în justiție a validității contractelor de împrumut.

Negocierile dintre Comisia Europeană și guvernul maghiar urmărind conformarea ordinii juridice maghiare cu dreptul Uniunii sunt incapabile, în opinia sa, să realizeze acest obiectiv având în vedere independența justiției într-un stat de drept.

Divulgarea documentelor în cauză nu ar aduce atingere protecției obiectivelor activităților de anchetă, ci dimpotrivă, ar favoriza-o întrucât numai o dezbateră publică poate modifica jurisprudența instanțelor maghiare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că ar exista un interes public superior în sensul divulgării documentelor în cauză.

Divulgarea documentelor ar fi de interes public întrucât această divulgare ar permite:

- modificarea culturii juridice a judecătorilor maghiari,
- o dezbateră publică în Europa privind concepția pe care guvernul maghiar o promovează cu privire la interpretarea drepturilor fundamentale și
- inițierea unei dezbateri publice privind concepția pe care Comisia o promovează cu privire la interpretarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 6 alineatul (1) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Sárossy/Comisia

(Cauza T-633/17)

(2017/C 382/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Róbert Sárossy (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Ares (2017) 2929030 din 12 iunie 2017,
- anularea Deciziei Comisiei C (2017) 5147 final din 17 iulie 2017,
- obligarea Comisiei să acorde reclamantului acces la toate documentele privind procedura EU Pilot nr. 8572/15 [CHAP (2015) 00353], indiferent dacă sunt deja în posesia sa ori dacă nu urmau să îi fie comunicate decât în viitor și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv.

În opinia reclamantului, ar exista un interes public superior în ceea ce privește divulgarea documentelor în cauză prin faptul că această divulgare ar permite:

- protejarea intereselor economice ale consumatorilor,
- protejarea pieței interne,
- controlul activităților de anchetă ale Comisiei,
- consolidarea democrației în Ungaria și

- expunerea în mod clar către cetățeni a avantajelor pe care Ungaria le obține ca urmare a apartenenței sale la Uniunea Europeană.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Pint/Comisia

(Cauza T-634/17)

(2017/C 382/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Anikó Pint (Göd, Ungaria) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Ares (2017) 2755260 din 1 iunie 2017,
- anularea Deciziei Comisiei C (2017) 5145 final din 17 iulie 2017,
- obligarea Comisiei să acorde reclamantei acces la toate documentele privind procedura EU Pilot nr. 8572/15 [CHAP (2015) 00353], indiferent dacă sunt deja în posesia sa ori dacă nu urmau să îi fie comunicate decât în viitor și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că divulgarea documentelor în cauză nu ar aduce atingere protecției obiectivelor activității de anchetă.

Potrivit reclamantei, procedura EU Pilot nr. 8572/15 are drept obiect numeroasele obstacole create de instanțele maghiare în calea dreptului la o instanță imparțială și la un proces echitabil aplicând legislația privind conversia în monedă maghiară a creditelor exprimate în monedă străină. Aceste legi ar încălca separația puterilor, săvârșind o ingerință în sfera privată a cetățenilor. Aceste legi ar constrânge împrumutătorul să suporte pierderile legate de riscul valutar și ar interzice contestarea în justiție a validității contractelor de împrumut.

Negocierile dintre Comisia Europeană și guvernul maghiar urmărind conformarea ordinii juridice maghiare cu dreptul Uniunii sunt incapabile, în opinia sa, să realizeze acest obiectiv având în vedere independența justiției într-un stat de drept.

Divulgarea documentelor în cauză nu ar aduce atingere protecției obiectivelor activităților de anchetă, ci dimpotrivă, ar favoriza-o întrucât numai o dezbatere publică poate modifica jurisprudența instanțelor maghiare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că ar exista un interes public superior în sensul divulgării documentelor în cauză.

Divulgarea documentelor ar fi de interes public întrucât această divulgare ar permite:

- modificarea culturii juridice a judecătorilor maghiari,
- o dezbatere publică în Europa privind concepția pe care guvernul maghiar o promovează cu privire la interpretarea drepturilor fundamentale și

- inițierea unei dezbateri publice privind concepția pe care Comisia o promovează cu privire la interpretarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 6 alineatul (1) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale
- protejarea pieței interne și
- expunerea în mod clar către cetățeni a avantajelor pe care Ungaria le obține ca urmare a apartenenței sale la Uniunea Europeană.

A acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – PlasticsEurope/ECHA

(Cauza T-636/17)

(2017/C 382/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: R. Cana, E. Mullier și F. Mattioli, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;
- anularea deciziei, publicată la 7 iulie 2017, de a actualiza intrarea existentă pentru Bisphenol A în lista substanțelor candidate ca substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită în temeiul articolului 57 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială 13/vol. 60, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul REACH”);
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată și
- impunerea oricăror alte măsuri necesare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a principiului securității juridice prin aplicarea unor criterii incoerente și imprevizibile pentru a evalua pretensele proprietăți de afectare a sistemului endocrin (denumite în continuare „ASE”) pentru sănătatea umană ale BPA.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere și și-a încălcat obligația de diligență.
 - Pârâta nu a dovedit că BPA este o substanță care afectează sistemul endocrin pentru care există dovezi științifice ale unor probabile efecte grave asupra sănătății umane și a mediului, care suscită un nivel de îngrijorare echivalent cu cel pentru alte substanțe enumerate la literale (a)-(e) ale articolului 57 din Regulamentul REACH, având în vedere că (i) pârâta a urmărit numai stabilirea faptului că BPA are pretense „proprietăți de afectare a sistemului endocrin”, (ii) identificarea BPA nu respectă criteriile prevăzute în articolul 57 litera (f) din Regulamentul REACH și principiile generale ale dreptului Uniunii și (iii) pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a considerat stabilirea unui nivel de siguranță un factor relevant pentru evaluarea BPA în raport cu criteriile articolului 57 litera (f) din Regulamentul REACH și
 - pârâta nu a luat în considerare toate informațiile relevante și în special studiul CLARITY-BPA.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime prin neluarea în considerare a unor studii așteptate care erau recunoscute drept relevante pentru evaluarea pretenșilor proprietăți ASE ale BPA și în special a studiului CLARITY-BPA și prin faptul că nu a considerat stabilirea unui nivel de siguranță un factor relevant pentru determinarea nivelului de îngrijorare echivalent.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a articolului 59 și a articolului 57 litera (f) din Regulamentul REACH prin identificarea BPA drept o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită pe baza criteriilor vizate în articolul 57 litera (f), întrucât articolul 57 litera (f) acoperă numai substanțele care nu au fost încă identificate în temeiul articolului 57 literele (a)-(e).
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a articolului 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul REACH întrucât intermediarii sunt exceptați de la titlul VII în ansamblul său și nu intră astfel în domeniul de aplicare al articolelor 57 și 59 și în domeniul de aplicare al autorizării.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a principiului proporționalității, întrucât includerea BPA în lista substanțelor candidate atunci când este un neintermediar depășește limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este măsura cea mai puțin constrângătoare la care ar fi putut să recurgă agenția.

**Acțiune introdusă la 20 septembrie 2017 – Policlínico Centro Médico de Seguros și Medicina
Asturiana/Comisia și SRB**

(Cauza T-637/17)

(2017/C 382/68)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Spania) și Medicina Asturiana, SA (Oviedo) (reprezentanți: R. Vallina Hoset și A. Lois Perreau de Pinninck, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- anularea Deciziei UE/2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- dacă este cazul, declararea inaplicabilității articolelor 15, 18, 20, 21, 22 și/sau 24 din Regulamentul nr. 806/2014, în conformitate cu articolul 277 TFUE și
- obligarea SRB și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Helibética/Comisia și SRB**(Cauza T-638/17)**

(2017/C 382/69)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Helibética, SL (Alicante, Spania) (reprezentanți: R. Vallina Hoset și A. Lois Perreau de Pinninck, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- anularea Deciziei UE/2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- dacă este cazul, declararea inaplicabilității articolelor 15, 18, 20, 21, 22 și/sau 24 din Regulamentul nr. 806/2014, în conformitate cu articolul 277 TFUE și
- obligarea SRB și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 20 septembrie 2017 – Ferri/BCE**(Cauza T-641/17)**

(2017/C 382/70)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant:* Claudio Ferri (Roma, Italia) (reprezentant: A. Campagnola, avocat)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului să constate neexercitarea atribuțiilor de supervizare, care a fost activată prin nota din 24 martie 2017 și face obiectul unei corespondențe, în sensul că serviciul competent din cadrul BCE a considerat că nu trebuie să rețină chestiunea referitoare la atribuțiile de retragere, de suspendare și de modificare a propriilor acte, precum și la atribuția de supervizare în privința adoptării criteriilor de control al activității băncilor italiene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul susține că Banca Centrală Europeană nu a exercitat atribuțiile de supervizare care îi revin, în raport cu următoarele aspecte:

- neadoptarea în termen a dispozițiilor de punere în aplicare ale Decretului legislativ nr. 72/2015 și aplicarea, în consecință, a Decretului legislativ nr. 385/1993, în privința căruia s-a considerat că se aplică în continuare în cadrul unei alte activități care decurge din neadoptarea menționată, de către Banca Italiei, a dispozițiilor de punere în aplicare;
- lipsa obligării Băncii Italiei de a activa în cadrul sistemului statal o adaptare a dispozițiilor de soluționare a litigiilor referitoare la aplicarea unor sancțiuni;
- lipsa supervizării cu privire la adecvarea criteriilor de apreciere privind eficiența sistemului bancar actual, stabilite în legătură directă cu instituții bancare având o complexitate și o structură semnificative, în contradicție cu cerințele de suplețe și de adecvare efectivă;
- caracterul eronat al criteriilor de apreciere a adecvării activității desfășurate de Banca di Credito Cooperativo di Frascati, având în vedere că aceste criterii au fost concepute și dimensionate în mod evident pentru aprecierea adecvării unui aparat bancar complex cu o structură multiplă.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Eddy's Snack Company/EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)**(Cauza T-652/17)**

(2017/C 382/71)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Eddy's Snack Company GmbH (Lügde, Germania) (reprezentant: M. Decker, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (Kilchberg, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Eddy's Snackcompany” – cererea de înregistrare nr. 14 363 931

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 iulie 2017 în cauza R 1999/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea definitivă a opoziției declarate de cealaltă parte împotriva cererii de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” care a fost formulată de Eddy's Snack Company GmbH;
- obligarea EUIPO să admită cererea de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” pentru toate produsele solicitate;
- obligarea EUIPO să admită cererea de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” cel puțin pentru toate produsele solicitate care fac parte din clasele 29, 31 și 32;
- obligarea celeilalte părți sau a EUIPO la plata integrală sau în parte a cheltuielilor de judecată, a taxelor și a onorariilor suportate de reclamantă în procedura în fața Tribunalului și în procedura opoziției și a căii de atac în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Maico Holding/EUIPO – Eico (Eico)

(Cauza T-688/17)

(2017/C 382/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Germania) (reprezentanți: T. Krüger și D. Deckers, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eico A/S (Brønderslev, Danemarca)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare nr. 13 706 726

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4, Eico/Maico, precum și a deciziei de opoziție nr. B 002528654 din 26 octombrie 2016 și modificarea lor astfel încât să se admită în totalitate calea de atac și opoziția;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 42 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia

(Cauza T-673/17)

(2017/C 382/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia) și Région wallonne (Jambes, Belgia) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în privința fiecăreia dintre reclamante și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei cu numărul: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Fiscalitate aeroporturilor în Belgia [C(2017)5174 final];
- declararea admisibilității și a temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă, în esență, un motiv unic. În opinia acestora, Comisia a înlăturat de la bun început articolul 93 TFUE care instituie norme speciale pentru sectorul transporturilor și, prin urmare, al porturilor, neținând astfel seama de voința legiuitorului european.

Aprecierea Comisiei nu ar fi justificată nici în fapt, nici în drept și ar fi contrară textului articolului 1 din code sur les revenus belges (Codul veniturilor belgiene, CIR) și prerogativelor autorităților publice de a defini activitățile non-economice de interes general.

Poziția Comisiei nu ar fi coerentă nici cu Propunerea de directivă din 16 martie 2011 (COM/2011/0121 final) privind o bază de impozitare comună consolidată privind impozitul pe profit (ACCIS) care prevede, chiar și pentru societățile comerciale, o scutire de impozit a subvențiilor legate direct de achiziția, construirea sau ameliorarea imobilizărilor.

În plus, punând Belgia în întârziere să își modifice legislația fiscală, Comisia ar încerca să depășească competențele fiscale ale statelor membre, impunând o armonizare fiscală care nu ar fi de competența sa în sensul articolului 113 TFUE. Aceasta ar omite de asemenea să țină seama de prerogativele statelor membre în materie de definire a activităților de servicii publice și a domeniului de aplicare al fiscalității directe, de obligația de a asigura buna funcționare a serviciilor de interes general („SIG”) necesare coeziunii sociale și economice, precum și de organizarea discreționară a organizării SIG. Legiuiitorul european ar fi acordat astfel statelor membre competența de a scuti de impozit activitățile pe care acestea din urmă le definesc în mod suveran ca fiind de serviciu public.

În opinia reclamantelor, activitățile esențiale ale porturilor interioare valone sunt SIG, care nu sunt guvernate, conform legislației europene, de normelor de concurență.

În sfârșit, criteriile europene pentru definirea unui ajutor de stat nu ar fi îndeplinite în speță, în special în ceea ce privește criteriul selectivității.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Le Port de Bruxelles și Région de Bruxelles-Capitale/Comisia

(Cauza T-674/17)

(2017/C 382/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Le Port de Bruxelles (Bruxelles, Belgia) și Région de Bruxelles-Capitale (Bruxelles) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii introductive în privința fiecăruia dintre reclamanți și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Impozitarea porturilor din Belgia [C(2017)5174 final];
- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă un motiv unic care este în esență identic sau similar cu cel invocat în cauza T-673/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia.

**Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Omnicom International Holdings/EUIPO – eBay
(dA/tA/bA/y)**

(Cauza T-393/16) ⁽¹⁾

(2017/C 382/75)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

**Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Omnicom International Holdings/EUIPO – eBay
(DATABAY)**

(Cauza T-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 382/76)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO